

een enveloppe met inhoud. In zijn dankwoord liet de heer Van der Kuip dan ook duidelijk blijken, dat dit alles hem zeer had verrast en dat hij er bijzonder mee ingenomen was. Ook voor de prettige samenwerking en steun in zijn werk van collega's en niet het minst van zijn vrouw, dankte de jubilaris hartelijk. M. E. K.

Wat nu?

Vele ouders zullen deze verachting hebben gestaat, of staken die nog, nu hun dochter of zoon de Mulo — al dan niet met diploma — heeft vertalen. Dit wijst komst daarbij nog de moeilijke keuze van: verder studeren of aan de slag gaan.

Tot u, ouders, die nog geen afdoend antwoord op deze vragen hebt gevonden, richten wij ons.

Kent u onze IVOK-opleiding in het Haagse bedrijf, waar elke jaar een 20-tal meisjes en jongens een grondige kantooropleiding ontvangen? ('s Morgens opleiding, 's middags werken op een afdeling). Het bijzondere van deze opleiding is dat de jongelui worden gesalarieerd alsof zij de gehele dag werken. Zij staan daarmee dus twee vliegen in één klap: zij verdienen en leren verder!

De IVOK-opleiding duurt ongeveer een half jaar en wordt afgesloten met een officieel examen en een „dagje uit“ onder leiding van de leraar.

Hebt u uw zoon of dochter nog nergens ondergebracht, praat dan eens met de heer Oosthoek, afdeling Arbeidszaken, toestel 427. De nieuwe IVOK-cursus begint half september.

N. Schuling jubileerde

Als een werknemer 25 jaar bij ons in dienst is, wordt daar door het bedrijf de nodige aandacht aan besteed. Op de dag van het jubileum bezoeken twee directieleden de jubilaris thuis en de dag daaraan voorafgaand wordt een hulding binnen het bedrijf georganiseerd. De jubilaris is dan met zijn gehele gezin aanwezig.

Zo ook de heer N. Schuling van het Haagse bedrijf, die maandag 17 augustus j.l. met zijn vrouw en 3 kinderen door verschillende sprekers hulde werd gebracht, met als belangstellende toehoorders een grote kring van collega's.

De heer K. J. van Duren, hoofd van de afdeling Personeelszaken, was het niet eens met de mening van de heer Schuling, dat z'n viering van een jubileum eigenlijk alleen maar goed is voor bekende personen in ons bedrijf. Een bedrijf staat sterk door dat het ook werknemers in dienst heeft die onopvallend bezig zijn. En dat is de heer Schuling... in de Sluiperij.

De heer W. J. Vervloet, chef van de jubilaris, sprak zijn waardering uit over de 25 jaar trouwe dienst van de heer Schuling en diens medeleven met het wel en wee van zijn collega's. Van het medeleven van de heer Schuling met anderen gaf de heer N. W. Lagendijk, bedrijfsleider Maanweg, een

mooi voorbeeld. „Wat zullen die sprekers het moeilijk vinden om mij toe te spreken“, aldus dacht de heer Schuling. De heer Lagendijk sprak voorts nog over de hoge taakopvatting van de heer Schuling, die Solex-sturen voorbewerkt. De heer P. ten Pierick, die namens de Ondernemingsraad het woord tot de jubilaris richtte, voerde aan dat een bedrijf niet groot kan worden als het niet een kern bezit van werkers met trouw, ijver en belangstelling.

De heer G. J. van Kouwen, baas van de jubilaris, haalde herinneringen op uit de tijd dat de heer Schuling en hij hadden samengewerkt. Hoe er uit het broodtrommelle van de heer Schuling nogal eens wat gedeeld werd; lekkernijen wel te verstaan.

Nu was het de taak van de heer Van Kouwen de heer Schuling iets aan te bieden: het cadeau van de collega's — een fotooostel met tas, flitsapparaat en nog andere toebehoren.

In zijn dankwoord zei de heer Schuling heel erbij te zijn met het cadeau; hij was echter nog meer onder de indruk gekomen van de wijze waarop hij bij binnenkomst in de kantine was begroet. Ook dankte hij voor de prettige omgang met chefs en collega's. Velen drukten daarna de jubilaris de hand.

Otto Kover achter de lichtdrukmachine.

GESLAAGD VOOR:

het IVIO-studealdioma: P. J. Salome, Magazijnen Telco Den Haag, het examen typen: H. v. d. Mast, Technische Dienst Breda.

HARTELIJK DANK!

Hartelijk dank aan chefs en collega's van de Gereedschapmakerij en de Stampertij voor de mooie fruitmanden die ik tijdens mijn ziekte van hen mocht ontvangen. H. C. Panhuis, Utrecht.

net v.d.H.-tje

WEEKLIJKS VERSCHIJNEND PERSONEELSORGAAN VAN VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG, UTRECHT EN SNEEK.

Redacteur: C. SCHREVEL, Nr. 852, 4 september 1964

FEIEA

Een moeilijk uitsprekbare naam, samengesteld uit de beginletters van Federation of European Industrial Editors' Association, wat dus betekent Europese Federatie van uitgeverij van personeelsorganen.

Het is voor de redactie van een personeelsorgaan erg moeilijk enerzijds te beoordeelend wat haar lezerspubliek wil en anderzijds vast te stellen wat zij het lezerspubliek moet bieden.

Voor uzelf zoudt u misschien de laatste vraag heel vlot beantwoorden met: Dat is nogal logisch, de redactie van een personeelsorgaan moet in haar blad die zaken publiceren waarvoor wij belangstelling hebben.

Akkoord. Voor 'n groot gedeelte zijn wij 't met u eens. Aan de andere kant gebeuren er dingen binnen en direct in de omgeving van het bedrijf waarvan u van tevoren helemaal niet kunt zeggen of u er als lezer belangstelling voor zult hebben, maar waarvan u achteraf moet toegeven dat het toch belangrijk is dat u er kennis van hebt genomen. Daar komt nog bij dat de inhoud van een personeelsorgaan bewust dienstig moet zijn aan de leden van de bedrijfs-gemeenschap waarvoor het orgaan wordt uitgegeven. Het moet zich onthouden, als dat niet dienstig is voor de bedrijfsgemeenschap, van bij voorbeeld politieke en religieuze beschouwingen. Met andere woorden: de inhoud van een personeelsorgaan moet per definitie anders zijn dan de inhoud van dagbladen, weekbladen, tijdschriften e.d.

Veel redacteurs hadden en hebben er

uiteraard behoefte aan te weten hoe hun collega's over al deze kwesties denken. Dat is onder andere jaren geleden de reden geweest dat de Werkcommissie Personeelsorganen is opgericht, gestimuleerd en geleid onder auspiciën van het Centraal Sociaal Werkgevers-Verbond.

Hiermede is dus in Nederland de mogelijkheid aanwezig na te gaan wat er zoal op dit gebied te koop is en met welk resultaat.

De redactie van het VDH-tje heeft een uitgebreid uitwisselingsprogramma met de redacties van andere personeelsorganen; zij ziet maandelijks tientallen andere personeelsorganen en tracht met de inhoud daarvan haar nut te doen.

Wij leven echter in Nederland niet op een eiland. Economisch, militair en politiek zijn al jarenlang bewegingen gaande in West-Europa om tot meer eenheid te geraken. Ook alweer jaren geleden is zo opgericht de in de kop van dit artikel genoemde federatie waarvan alle West-Europese landen door middel van hun nationale federatieve lid zijn.

Enmaai in de twee jaar wordt afwisselend in een ander land een enkele dagen durend congres gehouden, waarop naast het uitwisselen van gedachten die de verschillende deelnemers over het personeelsorgaan hebben, door specialisten inleidingen ge-

PROF. IR. H. R. VAN NAUTA LEMKE

Gedelegeerd Commissaris

VAN DER HEEM ELECTRONICS N.V.

In de op 20 augustus j.l. gehouden vergadering van aandeelhouders van Van der Heem Electronics N.V. is Prof. Ir. H. R. van Nauta Lemke benoemd tot Gedelegeerd Commissaris van genoemde vennootschap. Prof. Van Nauta Lemke werd op 22 november 1924 te Palenbourg geboren, volgde de HBS te Bandaeng en studeerde van 1946 tot 1950 aan de Technische Hogeschool te Delft, waar hij het diploma van electrotechnisch ingenieur verwierf.

Van 1 november 1950 tot 30 april 1959 was Prof. Van Nauta Lemke werkzaam bij Van der Heem N.V., aanvankelijk op het Telenisielaboratorium en vervolgens bij de oprichting daarvan op het Laboratorium voor Onderwaterdetectie, met de leiding waarvan hij in 1955 werd belast. In deze functie had hij een belangrijk aandeel in de ontwikkeling van de onderwaterdetectie-apparatuur voor de Koninklijke Marine.

In 1959 werd Prof. Van Nauta Lemke benoemd tot gewoon hoogleraar aan de Technische Hogeschool te Delft om onderwijs te geven in de regtechtechniek. Hij bleef echter als adviseur aan Van der Heem N.V. verbonden. Ook in zijn nieuwe functie zal Prof. Van Nauta Lemke zijn adviserende werkzaamheden blijven voortzetten.

Bezoek fabriek Sneek

Donderdagavond 27 augustus brachten de leden van de Vereniging van Sneeker zakenlieden, vergezeld van hun echtgenote, een bezoek aan onze fabriek in Sneek. De heer A. D. van der Kade, bedrijfsleider, en Drs. C. A. A. van Luttervelt, chef Public Relations, traden als gastheer op. De heer A. Jansen, voorzitter der vereniging, bedankte voor de interessante avond.

De heer Heijmans jubileert

27 juni 1964 was het 25 jaar geleden dat de heer H. J. Heijmans bij het Haagse bedrijf in dienst trad.

Door bijzondere omstandigheden moest de viering van dit jubileum enige tijd worden uitgesteld. Wij kunnen u thans mededelen dat de heer Heijmans donderdag 10 september a.s. om 17:20 uur in de Kantine van de Kastenfabriek zal worden gehuldigd.

Studenten werken bij VAN DER HEEM

In het bedrijf Maanweg en bij de ENAF hebben door tussenkomst van KRITERION (Stichting Studenten Arbeidsbemiddeling) 3 groepen werkstudenten van ± 20 man zich op verschillende afdelingen zeer verdienstelijk gemaakt. Hieronder geven wij een impressie van de student-voorman Flinterman.

Zes weken Van der Heem betekende voor ons een harde tijd. Aan regelmatig werk zijn wij, studenten, niet gewend. De meesten van ons zitten omstreeks 10 uur nog aan 't ontbijt; 's nachts daarentegen gaat het leven tot ver na middernacht door. Van regelmatig werkschema's is bij de meeste studenten dan ook geen sprake. Er wordt alleen gewerkt als de nood zeer hoog is.

Van der Heem betekende dan ook een revolutie voor ons. Elke ochtend met de haren d'r uit en 's avonds met de kippen d'r in. In de fabriek om precies 10 uur koffie, het tijdstip waarop wij anders onze wankle, eerste, zeer vroege schreden zetten. Zelfs de pijs ontbrak. Wij begrepen dat dit was ter opvoering van de werkprestaties en vonden de „bestiërdere" van Van der Heem wijze mannen. Onze prestaties lagen dan ook op „hoog" peil. De koffie was echter voortreffelijk. Nog bedankt voor dat ene kopje, Engelen.

Ik mag wel zeggen, dat wij veel van dit werk geleerd hebben. Wij hebben gezien

In Sneek vergaderde de O.R.

Op dinsdag 25 augustus vond de tweede vergadering plaats van de Ondernemingsraad Sneek. Onder voorzitterschap van Ir. P. G. Zaaijer waren aanwezig behalve de secretaris, de heer Harder, de leden, de heren De Vries, Pennema, Bastra, Zwiers, Anders en Woonings; bovendien de bedrijfsleider, de heer Van der Kade, en van Personeelszaken de heren Van Duren en Lamminga.

Directiebedelingen.

Bij de directiebedelingen gaf de voorzitter een indruk van de algemene gang van zaken, die in het algemeen als bevredigend kan worden beschouwd, hoewel bij het doorwerken van de onkostenbijlage, ook door prijsverhogingen van in te kopen artikelen, de aandacht onverminderd dient te blijven gevestigd op de algemene efficiency en besparende maatregelen.

Wat de onderhandelingen met Indola betreft, werd medegedeeld dat deze voortgang hebben en dat op verschillende punten studies worden gepleegd.

Komende tot de situatie van het bedrijf te Sneek schetste de heer Zaaijer hoe deze fabriek het kleuterstadium praktisch achter zich heeft liggen en nu op eigen benen voortgaat; dat wil zeggen dat het bedrijf binnen de gestelde tijd de juiste aantallen toestellen moet produceren, die voldoen aan de gestelde kwaliteitseisen.

Er is ruimte voor versterking van het personeel; de aanmelding vindt in bevestigende mate plaats.

Benoemingen.

Na beantwoording van enige vragen op het terrein van verkoopmogelijkheden werd overgegaan tot de benoeming van leden voor diverse commissies.

Voor de verschillende sectoren werden leden van de Ondernemingsraad, of wel afgevaardigden namens de Ondernemingsraad, aangewezen. De voorzitter wenste de betrokkenen succes bij het nuttige werk, dat hier op verschillende gebieden valt te verrichten.

gelegenheden).

Ziekentrouw: de heer J. Zwiers.

Ondersteuningsfonds: de heer A. Woonings (vertegenwoordiger voor Sneeker aangelegenheden).

Ontspanningscommissie: de heer J. Bastra; de heer P. Anders.

Tariefcommissie: de heer W. Harder; de heer E. L. Christians.

Huisvestingszaken: de heer J. de Vries.

Rondvraag.

Bij de rondvraag kwamen nog enige punten aan de orde, zoals de vergelijking van enige gebouwen en regels bij andere industrieën in en om Sneek.

Hierop gaf de voorzitter een toelichting en zette het standpunt van onze onderneming uiteen. Als belangrijk werd gevoeld het feit dat Van der Heem in de Sneeker situatie het beleid wenst te continueren zoals dit elders reeds is geïmplementeerd en zodoende ook daar een bijdrage wil leveren tot de stabiliteit in de arbeidsmarkt-situatie.

Een der leden stelde een vraag over een afstemming in het produktieproces, waarop van de zijde van de bedrijfsleiding enige toelichting werd gegeven.

De Ontspanningscommissie zal na overleg met de heer Van Duren spoedig met een voorstel aan de directie komen over te organiseren activiteiten.

Organiseren werd gewezen op de behoefte aan het spoedig in gebruik nemen van een benzine-automat ten behoeve van de motor- en bromfietserijders. Indien het wachten op de reeds lang bestelde automaat langer moet duren, zal voorlopig de nog bestaande handpomp weer in gebruik worden genomen.

Bij het sluiten van de vergadering bracht de voorzitter dank aan de leden voor hun bijdrage in de gedachtenwisseling.

gelegenheden).

Ziekentrouw: de heer J. Zwiers.

Ondersteuningsfonds: de heer A. Woonings (vertegenwoordiger voor Sneeker aangelegenheden).

Ontspanningscommissie: de heer J. Bastra; de heer P. Anders.

Tariefcommissie: de heer W. Harder; de heer E. L. Christians.

Rondvraag.

Bij de rondvraag kwamen nog enige punten aan de orde, zoals de vergelijking van enige gebouwen en regels bij andere industrieën in en om Sneek.

Hierop gaf de voorzitter een toelichting en zette het standpunt van onze onderneming uiteen. Als belangrijk werd gevoeld het feit dat Van der Heem in de Sneeker situatie het beleid wenst te continueren zoals dit elders reeds is geïmplementeerd en zodoende ook daar een bijdrage wil leveren tot de stabiliteit in de arbeidsmarkt-situatie.

Een der leden stelde een vraag over een afstemming in het produktieproces, waarop van de zijde van de bedrijfsleiding enige toelichting werd gegeven.

De Ontspanningscommissie zal na overleg met de heer Van Duren spoedig met een voorstel aan de directie komen over te organiseren activiteiten.

Organiseren werd gewezen op de behoefte aan het spoedig in gebruik nemen van een benzine-automat ten behoeve van de motor- en bromfietserijders. Indien het wachten op de reeds lang bestelde automaat langer moet duren, zal voorlopig de nog bestaande handpomp weer in gebruik worden genomen.

Bij het sluiten van de vergadering bracht de voorzitter dank aan de leden voor hun bijdrage in de gedachtenwisseling.

gelegenheden).

Ziekentrouw: de heer J. Zwiers.

Ondersteuningsfonds: de heer A. Woonings (vertegenwoordiger voor Sneeker aangelegenheden).

Ontspanningscommissie: de heer J. Bastra; de heer P. Anders.

Tariefcommissie: de heer W. Harder; de heer E. L. Christians.

Rondvraag.

Bij de rondvraag kwamen nog enige punten aan de orde, zoals de vergelijking van enige gebouwen en regels bij andere industrieën in en om Sneek.

Hierop gaf de voorzitter een toelichting en zette het standpunt van onze onderneming uiteen. Als belangrijk werd gevoeld het feit dat Van der Heem in de Sneeker situatie het beleid wenst te continueren zoals dit elders reeds is geïmplementeerd en zodoende ook daar een bijdrage wil leveren tot de stabiliteit in de arbeidsmarkt-situatie.

Een der leden stelde een vraag over een afstemming in het produktieproces, waarop van de zijde van de bedrijfsleiding enige toelichting werd gegeven.

De Ontspanningscommissie zal na overleg met de heer Van Duren spoedig met een voorstel aan de directie komen over te organiseren activiteiten.

Organiseren werd gewezen op de behoefte aan het spoedig in gebruik nemen van een benzine-automat ten behoeve van de motor- en bromfietserijders. Indien het wachten op de reeds lang bestelde automaat langer moet duren, zal voorlopig de nog bestaande handpomp weer in gebruik worden genomen.

Bij het sluiten van de vergadering bracht de voorzitter dank aan de leden voor hun bijdrage in de gedachtenwisseling.

De menschen zijn wel aardig. Soms, Er zijn ook heel rare figuren bij. Als men voor het eerst in Teheran rondloopt, denkt men: „Wat een vreemde lieden." Maar na een paar weken maakt die opvatting plaats voor een soort studie van de menschen die men ontmoet. Er lopen de meest zeltige figuren rond in de stad. En dan laat ik de bedelaars, waarover ik het nog eens apart wil hebben, buiten beschouwing.

Nee, het is opvallend, dat er zo'n grote tegenstelling is tussen rijk en arm. Daar-tussen bevindt zich niets. De rijken rijden in de duistere wagens, liefst Mercedes of Opel (Duitsland heeft er een goede reputatie), de armen zitten met hun waas op straat en proberen het aan de man of vrouw te brengen, wat soms heel moeilijk is. Zij hebben dan ook een hard leven. Om zeven uur 's morgens zitten zij al op hun post en blijven daar tot half twee. Dan gaat iedere winkel dicht en om half vijf gaan ze weer open tot half tien. Geen 8-urige werkdag dus.

Dan lopen er nog menschen rond, waarvan niemand weet hoe zij in leven blijven.

Iran heeft 20 miljoen inwoners. Voor het grootste gedeelte is het onbewoond, want er zijn maar een paar dichtbevolkte gebieden, zoals een strook langs de Kaspische Zee, het zuiden van Iran met o.a. Abadan, dan Shiraz, Isfahan, het oosten van Iran met de heilige stad Meshed en natuurlijk

gelegenheden).

Ziekentrouw: de heer J. Zwiers.

Ondersteuningsfonds: de heer A. Woonings (vertegenwoordiger voor Sneeker aangelegenheden).

Ontspanningscommissie: de heer J. Bastra; de heer P. Anders.

Tariefcommissie: de heer W. Harder; de heer E. L. Christians.

Rondvraag.

Bij de rondvraag kwamen nog enige punten aan de orde, zoals de vergelijking van enige gebouwen en regels bij andere industrieën in en om Sneek.

Hierop gaf de voorzitter een toelichting en zette het standpunt van onze onderneming uiteen. Als belangrijk werd gevoeld het feit dat Van der Heem in de Sneeker situatie het beleid wenst te continueren zoals dit elders reeds is geïmplementeerd en zodoende ook daar een bijdrage wil leveren tot de stabiliteit in de arbeidsmarkt-situatie.

Een der leden stelde een vraag over een afstemming in het produktieproces, waarop van de zijde van de bedrijfsleiding enige toelichting werd gegeven.

De Ontspanningscommissie zal na overleg met de heer Van Duren spoedig met een voorstel aan de directie komen over te organiseren activiteiten.

Organiseren werd gewezen op de behoefte aan het spoedig in gebruik nemen van een benzine-automat ten behoeve van de motor- en bromfietserijders. Indien het wachten op de reeds lang bestelde automaat langer moet duren, zal voorlopig de nog bestaande handpomp weer in gebruik worden genomen.

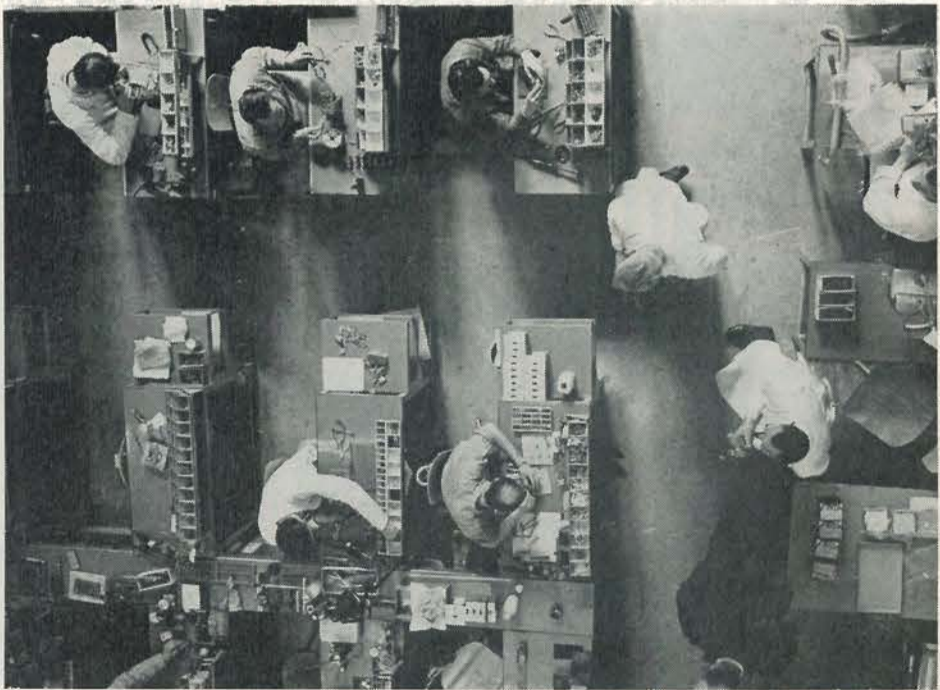
Bij het sluiten van de vergadering bracht de voorzitter dank aan de leden voor hun bijdrage in de gedachtenwisseling.

De menschen zijn wel aardig. Soms, Er zijn ook heel rare figuren bij. Als men voor het eerst in Teheran rondloopt, denkt men: „Wat een vreemde lieden." Maar na een paar weken maakt die opvatting plaats voor een soort studie van de menschen die men ontmoet. Er lopen de meest zeltige figuren rond in de stad. En dan laat ik de bedelaars, waarover ik het nog eens apart wil hebben, buiten beschouwing.

Nee, het is opvallend, dat er zo'n grote tegenstelling is tussen rijk en arm. Daar-tussen bevindt zich niets. De rijken rijden in de duistere wagens, liefst Mercedes of Opel (Duitsland heeft er een goede reputatie), de armen zitten met hun waas op straat en proberen het aan de man of vrouw te brengen, wat soms heel moeilijk is. Zij hebben dan ook een hard leven. Om zeven uur 's morgens zitten zij al op hun post en blijven daar tot half twee. Dan gaat iedere winkel dicht en om half vijf gaan ze weer open tot half tien. Geen 8-urige werkdag dus.

Dan lopen er nog menschen rond, waarvan niemand weet hoe zij in leven blijven.

Iran heeft 20 miljoen inwoners. Voor het grootste gedeelte is het onbewoond, want er zijn maar een paar dichtbevolkte gebieden, zoals een strook langs de Kaspische Zee, het zuiden van Iran met o.a. Abadan, dan Shiraz, Isfahan, het oosten van Iran met de heilige stad Meshed en natuurlijk

Als vlieg verwoonder je je toch wel dagelijks over wat die menschen de hele dag op het plafond uitvoeren.

NEIZ KOO
TEH N
INNK OZ

De menschen en het land

De heer P. Naagjen, werkzaam op de Televisie-montage te Den Haag, heeft al enkele malen in Teheran gewerkt bij onze dochteronderneming Iranian Electronic Industries. Voor zich zelf maakte hij een uitgebreid reisverslag, dat hij ons ter inzage aanbodt om er, zo wij dit wensen, stukjes uit over te nemen ter publicatie in het VDH-tje. Hier volgt de eerste aflevering.

De menschen zijn wel aardig. Soms, Er zijn ook heel rare figuren bij. Als men voor het eerst in Teheran rondloopt, denkt men: „Wat een vreemde lieden." Maar na een paar weken maakt die opvatting plaats voor een soort studie van de menschen die men ontmoet. Er lopen de meest zeltige figuren rond in de stad. En dan laat ik de bedelaars, waarover ik het nog eens apart wil hebben, buiten beschouwing.

Nee, het is opvallend, dat er zo'n grote tegenstelling is tussen rijk en arm. Daar-tussen bevindt zich niets. De rijken rijden in de duistere wagens, liefst Mercedes of Opel (Duitsland heeft er een goede reputatie), de armen zitten met hun waas op straat en proberen het aan de man of vrouw te brengen, wat soms heel moeilijk is. Zij hebben dan ook een hard leven. Om zeven uur 's morgens zitten zij al op hun post en blijven daar tot half twee. Dan gaat iedere winkel dicht en om half vijf gaan ze weer open tot half tien. Geen 8-urige werkdag dus.

Dan lopen er nog menschen rond, waarvan niemand weet hoe zij in leven blijven.

Iran heeft 20 miljoen inwoners. Voor het grootste gedeelte is het onbewoond, want er zijn maar een paar dichtbevolkte gebieden, zoals een strook langs de Kaspische Zee, het zuiden van Iran met o.a. Abadan, dan Shiraz, Isfahan, het oosten van Iran met de heilige stad Meshed en natuurlijk

gelegenheden).

Ziekentrouw: de heer J. Zwiers.

Ondersteuningsfonds: de heer A. Woonings (vertegenwoordiger voor Sneeker aangelegenheden).

Ontspanningscommissie: de heer J. Bastra; de heer P. Anders.

Tariefcommissie: de heer W. Harder; de heer E. L. Christians.

Huisvestingszaken: de heer J. de Vries.

Op verzoek van de jubilaris was de jubileumviering van de heer C. Bloot in de kantine van de Kasterfabriek te Den Haag anders georganiseerd dan gebruikelijk. De heer Bloot had verzoekt alleen vrienden en collega's die dit wensden in de gelegenheid te stellen hem te feliciteren, waarna hij met zijn familie en enkele bekenden nog wat van gedachten kon wisselen.

Maandag 30 augustus waren de heer en mevrouw Bloot en hun zoon om ongeveer vijf uur in de receptieruimte, waar tientallen vrienden en collega's tot vier na half zes de jubilaris met zijn 25-jarig dienstverband kwamen complimenteren.

Enkele fraaie cadeaus: een dia-projector, een paar langspeelplaten en een boek onderschreepen de waardering voor de jubilaris.

En de filmcamera smorde. Maar op een veilige afstand... Dat moet je altijd doen als er iets aan de hand is. Vooral met een verkeersongeluk. Staat er toevallig een Europeaan bij, dan zijn er altijd 10 of 20 getuigen, die gezien hebben, dat de auto voor jou moest uitwijken en dat je maar moet betalen. De man, die het ongeluk is overkomen, heeft dan direct een hele familie, waarvoor hij kostwinner is. En die Perzische families kunnen heel uitgebreid zijn, tot wel 60 personen toe. Dus wat doet men als Europeaan, die vlakbij een ongeluk ziet gebeuren? Weg wezen!

De auto's rijden als gekken en de voetgangers steken kris-kras de straat over. Groen wonder dus dat er soms iemand aangetreden wordt. Maar de automobilist heeft altijd schuld. Zonder meer. De auto heeft remmen en de autobestuurder moet die maar gebruiken, zo zegt men.

Eerstig wordt het als een Europeaan het ongeluk heeft een Pers dood te rijden. Hij gaat direct de gevangenis in. En daar praten ze verder: Fardah. Ik heb verschillende gevallen gehoord van menschen die dat overkomen is. Een Duitser reed een oude man aan. Hij was niet dood, maar wel vrij zwaar gewond. De Duitser zorgde voor een ziekenauto en liet de man naar een hospitaal brengen. Daar liet men de oude man liggen, omdat niemand wist waar hij vandaan kwam en er dus ook nergens geld te halen was. De volgende morgen overleed de man aan zijn verwondingen omdat niemand voor hem gezorgd had. De Duitser nu, ging direct de gevangenis in. Hij heeft daar zes weken gezeten en de gevangenis-

Vertegenwoordiger of verkoper?

Wij realiseren ons niet altijd dat de producten die wij in onderlinge samenwerking vervaardigen pas het resultaat geven dat wij ervan verwachten als zij ook verkocht zijn. Daarom leek het ons juist een deskundige op dit gebied te interviewen en u de resultaten van dit gesprek hieronder weer te geven.

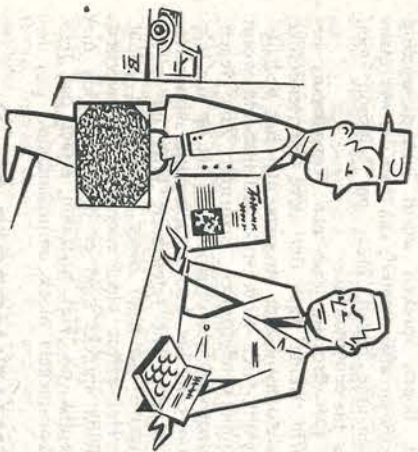
De heer J. H. Jaspers, mede-directeur van de afdeling Radio, Televisie en Elektrische Huishoudelijke Toestellen van R.S. Stokvis & Zonen N.V. was zo vriendelijk ons zijn visie te geven, waarvoor wij hem uiteraard erkentelijk zijn.

Vroeger en nu.
Veel begrippen met de daaraan verbonden sociale tint, die enkele tientallen jaren met een bepaald woord werden aangeduid, worden vandaag met heel andere woorden weergegeven. Spraken wij vroeger over de harrier, de schoolmeester en de reiziger, tegenwoordig worden deze functies aangeduid met coiffeur, opvoeder of leraar en vertegenwoordiger.

De vroegere reiziger stond niet bepaald hoog in aanzien en velen dachten bij het horen van deze benaming in de richting van marktkramer. Nu dus: vertegenwoordiger, nee, zegt de heer Jaspers, de mensen die de producten verkopen die wij maken zijn „verkopers“.

Vertegenwoordiger of verkoper?

Op onze vraag „wat is een vertegenwoordiger?“ kregen wij het antwoord: „dat is degene die het bedrijf vertegenwoordigt bij die afnemers, waarbij een behoefte bestaat die bevredigd moet worden.“ Dat is toch hetzelfde. Dat is de verkoper, dachten wij. Nee, dat is het persé niet. Want de verkoper vertegenwoordigt het bedrijf bij de afnemers, niet alleen om de bestaande behoefte te bevredigen, maar ook om behoefte te kweken.

De aandachtige lezer constateert direct het typerende verschil. In het eerste geval in de trant van „hebt u nog iets van mij nodig“, in het tweede geval ook nog zelfs bij zaken die je product niet verkopen duidelijk maken dat zij wat missen door je product niet te verkopen.

Romantisch, goed betaald beroep.

Vooraf jonge mensen — je constateert dit dagelijks om je heen —, gevraagd wat zij willen worden, reageren in veel gevallen met: vertegenwoordiger. Je bent dan zo vrij als een vogeltje in de lucht, je rijdt in de auto van de baas, je begint wanneer het uitkomt en de onkosten die je maakt mag je declareren.

De fette situatie ligt geheel anders. O, die auto en die onkostendeclaratie zijn er. Maar dat vrij zijn en min of meer doen of laten wat je wilt, is er bij de verkoper bestis niet bij. Een goed opgeleide verkoper weet dat de klant koning is en dat is nogal

een grote beperking van je vrijheid. Het vraagt een groot aanpassingsvermogen naast de mogelijkheid om eerlijk en met overtuiging je producten aan te prijzen.

Een goede verkoper heeft dan ook aller-eerst aanleg voor dit beroep nodig en zal zich daarnaast theoretisch, door middel van cursussen, moeten bekwaamen in de techniek van het verkoopgesprek en routing van het afzetgebied. Nu is alle theoretische verkoopkennis in de praktijk weinig of niets waard als niet in de aanvang een ervaren trainer de betreffende verkoper „wegwijs“ maakt. Juist de toepassing van het geleerde in de praktijk is niet per cursus of op scholen te leren. Dat is een taak van het bedrijf. De opleiding bestaat in hoofdzaak uit kennis van de artikelen, commerciële kennis en het aankweken van een juiste routine in het verkoopgesprek.

Staat hij er alleen voor?

Ja en nee. Ja, in die zin dat als hij bij een klant is en er doen zich vragen voor, dan kan hij deze niet even met zijn chef bespreken, maar moet als een „soloplayer“ helemaal drijven op z'n vakkennis en de kennis van het bedrijf. Nee, in dat opzicht, dat de zaak die achter hem staat, hem helpt met:

1. De juiste artikelen op het juiste moment.
2. Reclame-ondersteuning op de gebruiker.
3. Sales-promotion op de handlararen.
4. Extra aanbiedingen.
5. Gunstige kortingsregeling.
6. Financiering.
7. De juiste gegevens voor het efficiënt bewerken van het toegewezen rayon.

Wetenschappelijke gegevens.

Op de zaak, als wij het zo eens mogen noemen, worden uitgebreide spelregels gemaakt voor bovengenoemde punten. Ieder punt heeft zijn eigen specifieke problemen. Het staat er zo eenvoudig: punt 1, de juiste artikelen op het juiste moment. Daarvoor moet uitgebreid onderzoek worden welk assortiment van producten in voorraad gehouden moet worden. Men verkrijgt deze gegevens door de concurrentie nauwlettend gade te slaan, uit de gegevens van de verkoper zelf en verder uit een uitgebreid marktonderzoek. Hetzelfde geldt voor vrijwel alle genoemde punten.

Alle klanten in een bepaald rayon en wij zijn klaar.

Een gedachtengang die misschien bij veel niet-vakmensen op dit terrein opkomt, maar die volkomen fout is. In het rayon dat een verkoper krijgt toegewezen, krijgt hij ook nog gegevens over een te volgen reisroute en staat er op zijn lijstje zoveel namen van handlararen dat hij zijn dag altijd „vol“ kan maken, zonder het bezoeke-scheema in de war te sturen. Op deze reisroute komen alleen „geselecteerde“ handlararen voor. De verkoper moet dus een aantal handlararen verplicht bezoeken en een aantal bewust overslaan. De theorie welke aan deze maatregelen ten grondslag ligt is de theorie van de marktconcentratie. De kunst van de verkoper is dan ook zoveel hem staande apparaat is dan ook zoveel klanten te bezoeken, dat hij een zo hoog mogelijke omzet haalt met de minst mogelijke kosten. Een principe dat volledig aansluit bij het economisch denken. In de praktijk komt het erop neer, dat dik 90% van de omzet wordt gedeelt door bezoekers, maar slechts 60 à 70% van de handlararen wordt bezocht.

Dit bepalen naar welke klant wel en naar welke klant niet of niet zoveel wordt toegegaan is overigens een heel normale kwestie.

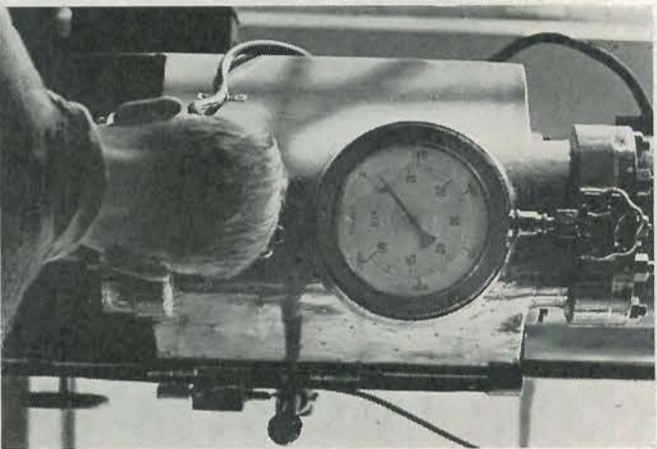
Steen voor de verkoper.

Het is een dwingende eis, dat, wil de goed opgeleide verkoper goede resultaten bereiken, hij door de zaak die achter hem staat gesteund moet worden met goede reclamematerialen en een goed opgezette klantenservice. Een mooi voorbeeld hiervan is de reclame-actie die voor onze Junbosstofzuigers werd gevoerd.

De verkoper kan ook gesteund worden door de klantenservice, die bestaat uit bij voorbeeld het inrichten van een etalage, het verzorgen van een productenshow en soms in een gedetailleerde verbouwing van een winkel, het ontwerpen van handlararenvertoningen, het ontwerpen van plaatselijke ma's enz.

Vervolg pag. 3 kolom 1

ZO KUNT U HET OOK ZIEN

Alaeser een kilo afgewallen.

Vertegenwoordiger of verkoper?

Een goede verkoper weet dat het omroepelijk is te voorspellen: bij die handelaar kun je dit en dat verkopen. Dit staat pas vast als hij zijn werk goed gedaan heeft.

Een goede verkoper is een eenzaam mens. Sleeds staat hij tussen twee partijen, enerzijds de klant die — terecht — zijn eisen stelt, zijn kortingen vraagt en een grote variëteit in producten wil zien; anderzijds de binnendienst van de verkoopmaatschappij, die natuurlijk niet teveel producten tegenlijk in voorraad wil hebben en ook niet elke vraag van de klant positief kan beantwoorden.

Is nu de taak van de binnendienst en daarvoor valt alles wat achter de verkoper staat — de verkoper die morele steun te geven, welke het juiste klimaat schept om succesvol te kunnen werken. De heer Jaspers merkte hierbij nog op, dat ook de fabriek in de ogen van de verkoper tot de binnendienst behoort.

Eenmaal verkocht, altijd verkocht.

Heeft de klant de producten eenmaal voor het eerst geaccepteerd, dan loopt het verder wel. Als dat zo was, was het beroep van verkoper niet zo moeilijk. Het plaatsen van de eerste order, dus het maken van de klant, valt meestal nogal mee, vooral als men zo'n pracht artikelprogramma heeft als ERKES. Het wordt pas veel moeilijker als de verkoper terugkomt en blijkt dat de producten, bij de eerste verkoop geleverd, nog niet (alle) verkocht zijn. Dan moet de handelaar tot doorverkopen gestimuleerd worden en dat op reële gronden. Want, al doet de goede verkoper dat nooit, een eerste order zou nog wel met snoesjes kunnen worden afgesloten, maar dat betekent dan ook meteen de laatste order.

De verkoper wordt dan ook geleerd eerlijk en reëel de producten aan te prijzen, waarbij hij wel wijst op de verschillen met dezelfde producten van concurrenten, maar deze niet mag aftraken; dat zou als een boemering kunnen werken.

Verkoper, een leuke baan!

Inderdaad, voor mensen die er aanleg voor hebben en er zich voor willen inzetten. De heer Jaspers stelde het naar onze mening zeer duidelijk. Hij zei: een verkoper die zijn vak verstaat wordt verbruikt. Hij heeft iets van een accu, die regelmatig verantwoord moet worden bijgeladen. Dat bijladen moet dan gebeuren op het moment dat hij na geboren optimist te zijn geweest zich voordoeft als een grote pessimist. Als hem wordt aangehouden — en dat is het bijladen — waardoor hij in deze pessimistische bui is geraakt, dan is hij in de meeste gevallen weer bereid als optimist aan de slag te gaan.

Na het gesprek met de heer Jaspers zijn wij overtuigd van het grote belang een verkooporganisatie te hebben met echte verkopers. Wij kennen allemaal uitdrukkingen als: dat product verkoopt zich zelf, en: goede wijn behoeft geen krans, wij houden ons liever aan: een stijgende verkoop vraagt goede verkopers en een goed uitgerust thuisfront dat hen steunt.

C. Schrevel.

INHEEMSE ZAKEN

— De heer N. Overbeek, thans chef Meubelmakerij Den Haag, is per 1 januari 1965 in een nieuwe functie bij de ENAF benoemd.

Bedrijfsgeneeskundige Dienst

Spreekkamer.

Natuurlijk hebben veel Haagse medewerkers gemerkt dat de Bedrijfsgeneeskundige Dienst van het bedrijf Maanweg, om het zo maar eens te noemen, een goede beurt heeft gekregen.

Met frisse en wat meer harmonteerende tinten is de hele afdeling opgeknapt. Ook heeft er een wijziging van de indeling plaatsgevonden, om de werkzaamheden, zoals keuren, verbinden, sprekkuren en administratie enigszins vlotter te laten verlopen.

In de afgelopen weken hebben de medewerkers van onze afdeling hetzelfde gevoel gehad als de huisvrouw, die de hele dag schilders en verhuizers over de vloer heeft en toch moet zorgen dat alles in haar gezin normaal verloopt. Het is duidelijk dat als er gekend moet worden door de schilders moesten verdwijnen en zo meer van die problemen. Uiteindelijk is de Bedrijfsgeneeskundige Dienst nu zo ingericht dat er een zo efficiënt mogelijk gebruik van de beschikbare ruimte kan worden gemaakt.

Het lijkt mij dienstig nog eenmaal de gang van zaken tijdens de sprekkuren uiteen te zetten.

Op het ochtendsprekkuren, dat dagelijks, behalve 's woensdags, van 8.45—9.15 uur wordt gehouden, moeten zij, die de dokter willen spreken, zich aan het loket van de administratie melden. Hierbij moet men op-

geven of men voor ziekte of bedrijfsongeval komt. Wil men alleen een tablette voor hoofdpijn of iets dergelijks, of komt men voor verbandwisseling, dan kan men zich daarvoor rechtstreeks in de verbandkamer vervoegen. De tijden voor verbandwisseling zijn: dagelijks om 8.30 en 16.30 uur. Voor een „vers“ bedrijfsongeval moet men zich te allen tijde bij de administratie melden.

Met deze gang van zaken hopen wij te bereiken, dat zonder overbodig geloof van de ene naar de andere afdeling een snelle afhandeling van alle patiënten kan plaatsvinden.

R. de Wit, bedrijfsarts.

Verbandkamer.

In zijn huidige functie zal hij worden opgevolgd door de heer H. Honnegger, thans werkzaam als baas op de Proefwerkplaats EHT.

Onze gelukwensen voor beide heren.

— Tijdens de ter afsluiting van de Artistenactie MASA georganiseerde Monsterrivue in de Haagse Houttrushalen op vrijdag 11 september, waaraan van acht tot circa één uur een keur van Nederlandse artiesten zullen meewerken, zullen onze Heemmasters de pauzemuziek verzorgen.

Beste puzzelaars en puzzelaarsters!

Nu de zomervakantie al weer een paar weken achter ons ligt en jullie weer druk aan het werk zijn met rekenen, lezen, schrijven, aardrijkskunde, jaartallen en wat al niet meer, is het misschien wel weer eens leuk mee te doen aan het oplossen van een puzzel of aan een wedstrijd waarmee je de kans hebt een mooie prijs te verdienen.

Voor de kleinsten onder jullie en daarmee bedoel ik de jongens en meisjes van 4, 5, 6 en 7 jaar heb ik weer een leuke kleurplaat uitgezocht. Ik hoop tenminste dat jullie deze kleurplaat net zo leuk vinden als de vorige keer en dat ik weer een heel leuk inzendingen krijg. Doe je best! Ik ben benieuwd wie er dit keer met de prijzen gaan strijken.

Ik ga een trapje hoger en kom bij de jongelui van 8, 9 en 10 jaar terecht. Jongelui, voor jullie heb ik dit keer eens iets anders dan anders bedacht. Ik wou aan jullie vragen zelf een tekening te maken. Niet zo maar een tekening. Jullie mogen kiezen uit drie onderwerpen. Je mag tekenen: of de klas waar je nu in zit, of (als je die hebt tenminste) je eigen kamer thuis of de huiskamer.

Vervolgens kom ik aan de lezers en lezersessen van 11 en 12 jaar. Voor jullie heb ik in deze Jeugdkrant een aantal visitekaartjes laten afdrukken.

Dat zijn niet zo maar gewone visitekaartjes, maar hele bijzondere. Bij de kaartjes kun je lezen wat de bedoeling is.

Ten slotte is er voor de 13-, 14- en 15-jarigen een Veiilig Verkeerspuzzel. Ik neem aan dat jullie allemaal dames en heren in het verkeer zijn. Met het oplossen van deze puzzel zullen jullie dus wel niet teveel moeite hebben. Onze tekenaar heeft er een boel geheel van gemaakt. Ik hoop alleen maar dat ik nooit in zo'n straat terecht kom, want dan ben ik m'n leven beslist niet zeker.

Jongelui! allemaal heel veel succes en laten we afspreken dat de post handen te kort komt om al jullie inzendingen bij mij te bezorgen. In de volgende Jeugdkrant kun

je dan lezen wie de prijzen hebben gewonnen.

Puzzeloplossingen inzenden aan:

Redactie Jeugdkrant
Van der Heem N.V.
Postbus 1060
Den Haag.

Het gemakkelijkste is als je je oplossing aan je vader meegedeelt. Vergeet niet je naam te vermelden, jongen of meisje, en je leeftijd. Jullie kunnen inzenden tot vrijdag 9 oktober 1964.

EEN NAMENPUZZEL

Het was een genoegeijk onderonsje. De vier heren, die toevallig bij elkaar aan tafel zaten in de stationswachtkamer, praatte over alles en nog wat: de toegangsprins van de Pier in Scheveningen, de REM-programmas.

„Wat betekent REM eigenlijk?“, vroeg één van de heren met een sterk Gronings accent. „En rommelen maar“, antwoordde een ander lachend.

„Hahaha“, lachte de eerste, „dat zou dan ERM zijn. Maar nu we het loch over namen hebben, van de letters van mijn naam kan je precies de naam van mijn woonplaats maken!“. Deze opmerking bracht een complete opschudding teweeg bij de andere drie heren. „Hoe is het mogelijk, dat juist wij aan één taal zijn komen te zitten, want bij onze namen is dat net zo. Maar laten we allemaal ons kaartje afgeven, dan kunnen we onderweg uitkijken waar ieder van ons woont!“. Aldus geschiedde, maar omdat op dat ogenblik de trein binnenkwam, konden wij de heren niet meer volgen. Gelukkig had ieder van hen een kaartje achter gelaten. We hebben ze op pagina 3 afgedrukt.

Kunnen jullie uitvinden waar deze heren wonen?

MONIQUE:

Ga je mee eens even kijken
Waar de stad Zaltbommel ligt.
Staat op de kaart in Pappa's kamer
Kom vlieg en doe de deur goed dicht.

IREENTJE:

Waarom gaan wij naar dat plaatsje?
Ik wil graag naar Enschede.
Want daar kan je heerlijk wandelen
En ook zwemmen in de zee.

MONIQUE:

Malle meid, hoe kom je daarbij?
Kijk hier heb je Enschede
Als je in de zee wilt zwemmen
Dan gaan we fijn naar Wijk aan Zee.

IREENTJE:

Ja, oh ja, laten we dat doen!
Daar woont toch ook tante Dien
Met de nichtjes en de neefjes?
Weet niet hoerwel, een stuk of tien

MONIQUE:

Kom voorrit, dan gaan we boenen
Alle kleertjes moeten fijn
Schoon gewassen en gesteven
Heerlijk vapperen aan de lijn.

IREENTJE:

En dan gaan we ook nog strijken:
Tij mag eerst en daarna ik.
Even zitten, wat een hitte!
Deze jurk is veel te dik.

MONIQUE:

Zo, nu gaan we koffers pakken
Lieve help, weder is 't begin.
Jurken, broeken, jassen, truien;
Moet die rok er ook nog in?

IREENTJE:

Ja natuurtijl, met m'n blouseje
Heb je nu mijn zonnebril.....?
Ze er nooit een eind aan komen.
Hoop dat mamma helpen wilt!

„Aeroplanorama“ Nationaal Luchtvaart Museum, Schiphol

Op 17 mei 1960 werd op Schiphol het Nationaal Luchtvaart Museum. „Aeroplanorama“ geopend. In de vier jaren van zijn bestaan heeft dit voor Nederland unieke museum zijn naam eer aan gedaan. Velen hebben kunnen genieten van het „uitzicht op vliegtuigen“, dat dit museum biedt (de naam „Aeroplanorama“ is afgeleid van het Griekse woord orama, dat uitzicht betekent en het „deflige“ woord voor vliegtuig aeroplan).

Wat is er mooier dan, rondwalende in de tentoonstellingsruimte, het roemruchte verleden van de luchtvaart te zien herleven en de ontwikkeling van het vliegtuig van nabij te kunnen volgen!

Wanneer we, begeleid door een gids, onze rondgang beginnen, maken we eerst kennis met de ballon, het luchtvaartuig waarmee de mens er voor de eerste maal in slaagde de lucht in te komen. In 1783 vond de eerste ballonopstijging plaats met een zogenaamde hetevlucht-balloon. Deze ballon was gevuld met gewone lucht, die door middel van een vuur werd verhit. (Warme lucht is immers lichter dan koude). Iedereen stond met open mond te kijken naar deze eerste „Montgolfière“, die zich staig in de lucht verhiel. Deze „Montgolfière“, zoals de bekende uitvinders, de gebroeders Etienne en Joseph Montgolfier hun ballon noemden, had natuurlijk het grote nadeel, dat hij afhankelijk was van een vuur. De latere ballonnen werden daarom allemaal met gas gevuld. De ballon, die wij in het museum zien, is ook zo'n gasballoon.

Naast de ballon staat het allereerste ge-

motoriseerde „zwaardler dan lucht“ vliegtuig, de WRIGHT-FLYER. Twee Amerikaanse fietsmakers, de gebroeders Orville en Wilbur Wright lazzen op een dag het boek van OTTO LILIENTHAL, Otto Lilienthal, een Duitser, was de eerste die op systematische wijze het vliegprobleem trachtte op te lossen. De resultaten van zijn onderzoekingen legde hij vast in zijn boek: „de vogelvlucht als grondslag voor de vliegekunst“. Dit boek lazzen Orville en Wilbur Wright en, geholpen door de vele waardevolle gegevens die zij in het boek vonden, slaagden zij erin uit een warboel van latjes,

linnen, stukjes ijzerdraad en wat fietskettingen het eerste vliegtuig in elkaar te zetten. Op 17 december 1903 maakte Orville Wright er de eerste vlucht ter wereld mee.

Als we acht jaar verder door de geschiedenis lopen en twee stappen verder in het Museum, staan we voor een ander historisch vliegtuig, de SPIN van Anthony Fokker. Met dit bepaald „luchtige“ toestelletje demonstreerde Fokker in 1911 in Haarlem, waar hij de bekende vlucht om de St. Bavo maakte.

Het is nu, in deze tijd van kunstmannen, raketten en „schoten op de maan“ haast onvoorstelbaar, dat men nauwelijks zestig jaar geleden(!) met zo'n bepaald niet steyig vliegtuig de lucht in durfde! Als we, even verderop, in de getrouwe weergave staan van de cabine van Lockheed Electrica, een van de modernste verkeersvliegtuigen, dan zien we duidelijk, dat wij in de luchtvaart met recht kunnen spreken van een ontwikkeling met vleugels!

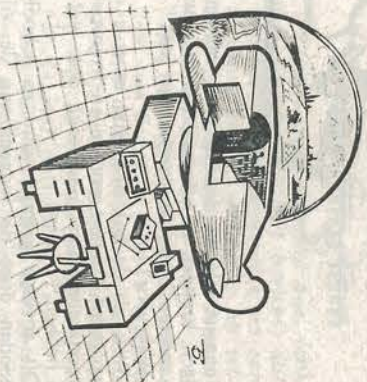

Helaas, we moeten dit fraaie toestel weer verhalen en gaan een kijkje nemen bij de Fokker F.VII-a, de oude kist uit 1925. Deze Fokker werd in die jaren beschouwd als een van de veiligste verkeersvliegtuigen ter wereld. Geen wonder want er stekten overal

Met zo'n toestel veiligheidspeelden in... Met zo'n toestel maakten Van Weerden Poelman, Van der Hoop en Van den Broeke eind 1924 de eerste vlucht van Amsterdam naar het toenmalige Batavia! Siel je even voor: in een vliegtuig met één motor, met een benzineleiding zonder pomp, legde men een afstand van zo'n kleine 15.000 km! Peij af dus voor deze bemanning!

Langs de motorlijn, waar we nog even stil staan voor de stralmotor, waarvan de gids ons de werking uitlegt, lopen we verder naar de SPITFIRE, het befaamde jachtvliegtuig uit de Tweede Wereldoorlog. Als we een blik werpen in de nauwe cockpit van dit razendsnelle toestel en we horen wat de piloot allemaal te doen had, dan is het ons duidelijk, dat de Duitsers als de dood waren voor deze „Schriftuurs“. Naast de Spitfire zien we, als tegenstelling, een onderwets jager: de FOKKER CV-10 uit 1925.

Eindelijk zijn we dan aangekomen bij de linkstrainer, het „droogvliegeapparaat“ waarin een van de mensen uit de groep een zeer realistische vlucht kan maken. De Linkstrainer is eigenlijk een gewoon vliegtuig, dat ook precies reageert als een echt vliegtuig. Je kan ermee stijgen, dalen, bochten maken enz., behalve uiteraard wegvliegen! (er is namelijk maar één linkstrainer...) Is de vlucht zonder ongelukken afgelopen, dan wordt plechtig en onder doodsse stilte, aan de adspiraant-piloot het vliegbrevet uitgereikt!

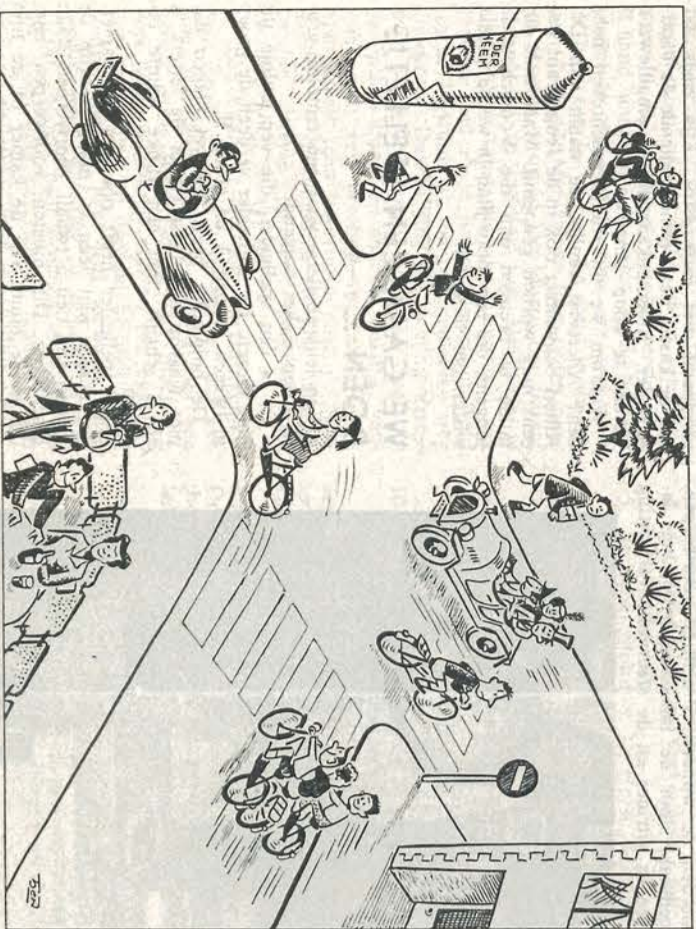

Linkstrainer

We vervolgen onze rondgang en komen, via de maquettehal, waar we de ontwikkeling van de Luchthaven Schiphol op maquettes zien weergegeven, op het bordes. Als eerste vliegtuig zien we daar de knalgele TIGER MOTH, een veel gebruikt lesvliegtuig.

Langs de „Plesman-hoek“, waar we de werkrielen, het portret en het standbeeld van de oprichter van de KLM kunnen aanschouwen, gaan we naar een zilverkleurig toestel, dat geen vliegtuig is maar ook geen helikopter, doch een combinatie van beide. Merkwaardig genoeg niet genoemd „vliegekopter“ of „helting“ maar Antigro. Naast dit bouwsel van de Spaniard Juan de la Cierva staat een leuk, rood helikoptertje, de KOLBRIT, een heirschroefvliegtuig van eigen bodem, dat wordt aangedreven door zogenaamde „ramjets“, stuwsstraalmotoren. Via de radar in de hoek en de fraai opgestelde „vliegtuigontwikkelingslijn“ komen wij bij de trap, die ons naar beneden leidt, naar de uitgang van dit AEROPLANORAMA, dat tot doel heeft de grote en razendsnelle ontwikkeling van de luchtvaart in grote lijnen en op instructieve wijze van nabij weer te geven.

Als jullie op Schiphol zijn, dan moet je deze tentoonstelling beslist eens bezoeken! Is de moeite waard.

De voetbalclub heeft een bal en zoekt een naam

„80..... 90..... 100..... 1,25..... 1,35..... 1,60..... 1,70 en nog een kwartje is f 1,95.”
 „Dus dat hebben we nu?”
 „Ja precies f 1,95.”
 „En wat kost zo'n gebruikte voetbal?”
 „Ik geloof dat de jongens van de zesde klas er f 2,50 voor betaald hebben, maar wij zullen wat meer geven, want nu we zelf een bal kopen, moeten we maar gelijk een goeie hebben.”

Jongens, als we zondag onze zakcenten krijgen, brengen we allemaal wat mee, want we moeten nog wat overhouden ook.”
 „Waarvoor?”
 „Wel, als de bal stuk gaat moet-ie ook gerepareerd kunnen worden en trouwens de penningmeester moet toch ook wat in kas hebben.”

Dit ernstige gesprek werd na schooltijd gehouden door de jongens van de vijfde klas, die onder elkaar een voetbalclub hadden opgericht.
 Henk van Alsen was tot penningmeester gekozen. Hij stopte zijn beurs weer in zijn zak en z'n zakdoek er boven op, uit vrees de centen te verliezen.
 Onder het naar huis gaan keek hij 't lijstje nog eens even na om te zien of alles wel klopte, want zo slim was Henk wel. Hondertvijfennegentig centen, dat is dus in orde. Ik wed dat we maandag de centen best bij elkaar hebben en dan kunnen we echt beginnen. Dan hebben we een echte voetbal in plaats van 'n bal van oude lap-

pen.”
 Zo in zich zelf pratend was Henk thuis gekomen. De tafel was gedekt en Henk at een flinke portie, maar dat kan ook niet anders voor een jongen die een voetbal zo'n trap kan geven dat-ie boven de bomen uitvliegt.
 De volgende dag was 't zondag en Henk kreeg zakgeld van zijn vader.
 „Hier,” zei moeder, „hier heb je van mij een kwartje extra, voor de voetbalclub.”

ten we misschien allemaal in de zesde en dan moeten we de naam weer veranderen. 't Lijkt me het beste om het de meester te vragen, die weet vast wel een goeie naam.”
 De volgende dag wachtten de jongens voor de school op de meester en toen Henk zijn vraag gesteld had, zei de meester: „Wat denken jullie van Achilles?”
 De jongens vonden het maar een vreemde naam.
 „In de talles”, zei de meester, „zal ik jullie wat over Achilles vertellen. Help me maar onthouden.”
 „In hele oude boeken”, zo begon de meester later onder de taalles, „worden aardige verhalen verteld over de Grieken. Je hoort die niet allemaal te geloven, maar het is toch goed als je er iets van weet. De snelvoetige Achilles (de jongens kenden elkaar verrast aan bij het woord snelvoetig) was de dapperste van alle Griekse helden. Dadelijk na zijn geboorte dompelde z'n moeder hem in het water van de Heilige River, de Stryx. Daardoor werd zijn lichaam onkwetsbaar. Alleen zijn hiel had het water niet geraakt en daar alleen kon men hem dus treffen. Achilles oefende zich in het spel en hij werd zeer bedreven en sterk. Bij het beleg van Troje werd hij door een pijl aan zijn hiel getroffen en daardoor gedood.”
 De jongens waren het er allen mee eens: Achilles zou hun club heten. De eerste vrije middag trok het elftal met de echte voetbal naar 't veld en de jongens toonden dat zij hun naam waard waren. Snel waren ze in het spel en een prachtige 4-1 overwinning was het resultaat van hun eerste wedstrijd.

(Spelletje)

die niet te groot zijn. Bij voorbeeld: één sok, één haar (let op, dat ze er niet een hele bos brengen!), een kiezesteen, een boomblad enz. Je kunt zelf vast wel een stuk of tien dingen bedenken.
 De spell leider noemt nu een voorwerp op. De spelers van groep A en B moeten dit voorwerp nu zo snel mogelijk ergens vandaan halen en door één van hen bij de hulp leider laten brengen.
 Het is het eenvoudigste om de hulp leider een stoel te geven, waarop het gevraagde voorwerp moet worden neergelegd, hij kan dan meteen in de gaten houden of het juiste voorwerp wordt gebracht en uit welke groep de winnaar komt. De winnende groep krijgt één punt.

De spell leider noteert dit op zijn vel papier onder de letters A of B. Zijn alle voorwerpen opgehoemd en gebracht, dan worden van beide groepen de punten opgeteld. De groep met het hoogste aantal punten heeft gewonnen.

het V.D.H.-tje

WEEKLIJKS VERSCHIJNEND PERSONEELSORGaan VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG, UTRECHT EN SNEEK.

Redacteur
 C. SCHREVEL
 Nr 854
 18 september 1964

HET LEVEN BEGINT ECHT

De eerste twee weken van september treden bij ons bedrijf enkele tientallen jonge mensen in dienst. Het wordt hun eerste baan en Van der Heem wordt hun eerste baas. Natuurlijk hadden zij in de voorgaande jaren van hun leven op school en thuis ook bazen, die opdrachten gaven... en die vertelden wat je wel mocht doen en wat persé niet... Dus nu wéér anderen, die je gaan zeggen wat je doen moet? Inderdaad. Maar is dit voor veel mensen het hele leven niet zo? Slechts enkelen kunnen zeggen dat zij zelf de baas zijn en dan nog met allerlei beperkingen.

Nee, als wij nu schrijven 'hun eerste baas', dan bedoelen wij daarmee dat er beslist iets gaat veranderen in het leven van dat meisje of die jongen.
 Als je gaat werken, wordt er een stukje verantwoordelijkheid op je schouders gelegd. Dat moet worden aanvaard en gedragen. Daarmee kun je jezelf voor iets inzetten, er iets van maken. En de resultaten zullen je dan het prettige gevoel geven dat heb ik gedaan. Dat betekent niet dat het leren nu voorbij is. Integendeel. Vrijwel alle jongelui werken én leren bij ons, en wel in de verschillende opleidingen: Interne Vakopleiding Kantoor, de Bemel of de VEV.

Wekelijks of maandelijks zul je nu geld in handen krijgen voor het werk dat je hebt gepresteerd. Dat is heel wat anders dan het zakgeld dat je voorheen kreeg. Toen was het alleen een kwestie van aanpakken; in het gunstige geval was het ten dele een betaling voor een geleverde prestatie. Met loon krijgen ligt dat heel anders. Je hebt ervoor gewerkt en het verdient.
 Wat je met dat geld gaat doen, is ook weer een stukje eigen verantwoordelijkheid; ook weer een teken dat het leven echt voor jou begint te bestaan.
 Wij hopen jullie van harte welkom en wij weten zeker dat veel Van der Heemens jullie graag willen helpen je zo gauw mogelijk bij ons thuis te voelen.

De tegenstelling

Op dezelfde pagina waarop wij jonge mensen welkom heten, moeten wij afscheid nemen van twee trouwe medewerkers, die ons in één week tijd door de dood zijn ontvallen. Twee medewerkers, die beiden meer dan 25 jaar geleden, net als de genoemde jongelui nu, hun start maakten in ons bedrijf.
 Nu zijn zij ons ontvallen. Zij laten een lege plaats open, die in collegialiteit, taakopvatting, vriendschap en werklust moeilijk te vullen zal zijn.
 Meer dan de helft van hun nog jonge leven werkten zij bij ons en droegen het hunne bij tot de groei en bloei van ons bedrijf.

Beiden ontslepen na een lang, soms erg moeilijk ziekbed. Door hun lange ziekte was hun plaats al geruime tijd leeg, maar het bericht van hun overlijden trof velen van ons met een schok. Wij zullen hen missen.
 Ons gemis is niet te meten met de diepe droefheid die hun heengaan heeft teweeggebracht bij hun naaste familieleden. Naar hen moeten onze gedachten dan ook in de eerste plaats uitgaan. Dat zij de kracht en de rust mogen vinden, die hun dit verlies leren dragen.

C. Schrevel.

In memoriam

Vorige week bereikte ons, toch nog onverwacht, het bericht, dat Jan de Bruin 7 september na een slepende ziekte, waardoor hij telkens zijn werke niet moest leggen, was overleden.
 Na ruim 26 jaar zijn krachten voor ons bedrijf te hebben ingezet, eerst in de Meubelmakerij en sinds 1951 op het Constructiebureau is hij ons op de nog jonge leeftijd van 43 jaar ontvallen.
 Het zal ons bij Van der Heem veel aanpassing vragen om te aanvaarden dat Jan de Bruin er niet meer is.
 Ontzettend veel moeilijker moet het voor zijn vrouw en dochters zijn de moed te vinden het leven te aanvaarden, zoals het zich voordoet.

Het was een van De Bruin's beste eigenschappen om de feiten vol rust en vertrouwen tegemoet te treden. Wij verwachten dat zij die achterblijven uit deze gedaante de kracht zullen putten om in zijn bijzondere goede levenswijze voort te gaan.

C. H. Koks.

Ter gedachtenis

Edelen, 10 september, bereikte ons het ontstellende bericht dat onze collega J. van der Zaam is overleden. Hoevel het reeds geruime tijd bekend was, dat hij van de ziekte waaraan hij leed niet meer genezen kon, werden wij bij het vernemen van het overlijdensbericht toch diep geschokt.

Aan een samenwerking van bijna 28 jaar is een einde gekomen. Een samenwerking, die altijd bijzonder prettig is geweest, hetgeen bij de viering van zijn zilveren jubileum in oktober 1961 (hoe kort geleden

schijnt dit nog) door verschillende mensen is belicht; evenals zijn rustige en prettige karakter en de bescheiden, maar toch betrouwbare manier waarop hij zijn werke verrichtte.

Wij zullen Van der Zaam erg missen. Voor het bedrijf is dit een verlies van een betrouwbare en trouwe medewerker. Voor ons een verlies van een prettige en goede collega — voor zijn gezin ongetwijfeld het grootste verlies om man en vader te moeten missen. Een wensen wij in het bijzonder sterke toe om dit zware verlies te dragen.

A. de Vries.

Perzische herinneringen

De vorige keer hadden wij het over de gewoonten van de Perzen bij verkeersongelukken. Ze hebben echter ook goede dingen. Een belangrijk punt is de beleefdheid. Daar kunnen wij, Europeanen, nog wat van leren. In de fabriek bij voorbeeld, zeggen de jongens allemaal „Arrar“ tegen elkaar, wat „mijnheer“ betekent. Moet je in een Hollandse fabriek, werkplaats of op een bouwterrein komen. Dan is het: „Hé jo, kan je niet uitkijken?“

Hun beleefdheid is zeer groot. Als ze je iets aanbieden, doen ze dat met beide handen, ook al is het nog zo'n klein voorwerp. Van een andere beleefde eigenschap, kan ik u nog een mooi verhaal vertellen.

Toen er eens religies in Teheran waren, was een bepaald merk sigaretten haast niet te krijgen. De heer Lichtenfels was daar door gedupeerd. Hij vroeg een van de jongens, als hij dit merk sigaretten toevallig zag, er 5 pakjes van te kopen. De jongen heeft ze niet „toevallig“ gezien, maar heeft er een wandeling (!) van drie kwartier voor gemaakt om ze te krijgen.

Hij gaf ze aan de heer Lichtenfels, maar deze had moeite de jongen de vijf gulden te geven die hem toekwamen. De jongen wilde ze eerst niet accepteren.

Als men een Pers vraagt om iets voor hem te kopen, dan moet men hem geld vooruit geven en zeggen: dat en dat moet ik hebben. Anders nemen de mensen het geld achteraf niet aan. En toch zijn er genoeg mensen die het geld goed kunnen gebruiken.

Aan de andere kant wordt er gestolen dat het een lieve lust is. En dan hebben ze nog een typische karaktertrek die ons Europeanen ook niet vreemd is: ze zijn akelig nieuwsgierig; hij het ontzettende af. Vooral stellen ze veel belang in voorwerpen waar ze geen snars vanaf weten. Die voorwerpen gaan dan ook vaak door die onkundige handen naar de andere wereld.

Als men in een buurt loopt waar niet veel vreemdelingen komen, heeft men binnen tien tellen een haag van nieuwsgierige kinderen om zich heen. Zoiets hebben we ook meegemaakt in het Par-e-Shahr, het zogenaamde Nationale Park, gelegen in het centrum van Teheran en bijzonder mooi. Daar gaat vrijdag bijna iedere Pers naar toe; vandaar dat het er zo akelig druk is. Ik liep met nog een andere Hollander door het park. We waren de enige vreemdelingen daar. We stonden even stil om een foto te nemen, maar dat ging niet door. We werden zowat begraven onder de kinderen, die met van die mooie, grote en nieuwsgierige ogen naar ons stonden te kijken.

Als we een stukje verder liepen, kwam de hele siert achter ons aan. Met andere woorden: van foto's nemen kwam geen steek. We zijn het park maar weer uitgelopen en hebben van buitenaf wat foto's genomen; dat ging nog net. Maar je moest vlug zijn, anders werd de lens verduisterd door zwaartharige personen. Want ze vinden de fotocamera een prachtig object. Ze vinden het heerlijk om gefotografeerd te worden. (Zijn zij de enigsten?)

Wij men zo'n mannelijke fotografieren dat met zijn handelswaar op straat zit, dan gaat hij er speciaal voor zitten en neemt een

De schrijver van dit artikel, de heer P. Naayen (in het midden) bij de ingang van onze vestiging in Teheran.

pose aan, waar een pin-up meisje jaloers op kan zijn.

Nog iets over die handelswaar. Die loopt uiteen van karpetten tot okkermoten. Natuurlijk zijn er ook de nodige winkels, maar er zijn haast evenveel mensen die met hun waar op straat zitten. Op een karretje zonder wielen liggen dan de meest uiteenlopende zaken. Met uiteraard de meest uiteenlopende prijzen. Die karretjes verschijnen 's morgens vroeg op straat en verdwijnen 's avonds laat. Veel blijven er ook 's nachts op straat staan, maar omdat er zo veel gestolen wordt, nemen de eigenaars geen risico en gaan in de nabijheid van of zelfs op hun karretje slapen. Vandaar dat men tijdens een nachtwandeling soms plotseling een bundel zwart uit de duisternis ziet opdoemen. Die bundel ziet men ook wel eens te laat en dan struikel men erover. Men hoort dan een Perzisch gegrom en dan slaapt de man rustig verder.

Ook hebben veel mensen geen tehuis. Ze hebben ook geen karretje met handelswaar, dus horen ze nergens en niemand bekomenert zich om hen. Deze mensen slenteren 's nachts over straat en kijken of er iets te gapen valt. Of ze zoeken een comfortabele(?) trottoirrand op en leggen zich daar te rusten.

P. Naayen.

Na twee maanden toch feest!

De vorige week donderdag, ruim 2 maanden later dan de officiële datum, werd de heer H. J. Heijmans met echtgenote en dochters in de kantine van de Kasierfabriek te Den Haag ontvangen om zijn 25-jarig jubileum te vieren, te midden van vrienden en collega's.

Door een ernstig ongeval, waarvan de heer Heijmans gelukkig geheel hersteld is, moest deze viering worden uitgesteld.

De verschillende sprekers die het woord tot de jubilaris richtten, waren achtereenvolgens de heren K. J. van Duren, hoofd Personeelszaken, N.W. Lagendijk, bedrijfsleider Maanweg, A. F. Messing, zijn chef, P. ten Pierck, namens de Ondernemingsraad, en J. C. Warmerdam namens de collega's.

Naast het gebruikelijke overzicht van de levensloop van de jubilaris, doorklinkt met anekdotes uit de afgelopen 25 jaar, kwam vooral het grote vakmanschap van de heer Heijmans naar voren. De heer Messing haalde aan hoe de heer Heijmans met een nieuwe, speciale machine baanbrekend werk heeft verricht.

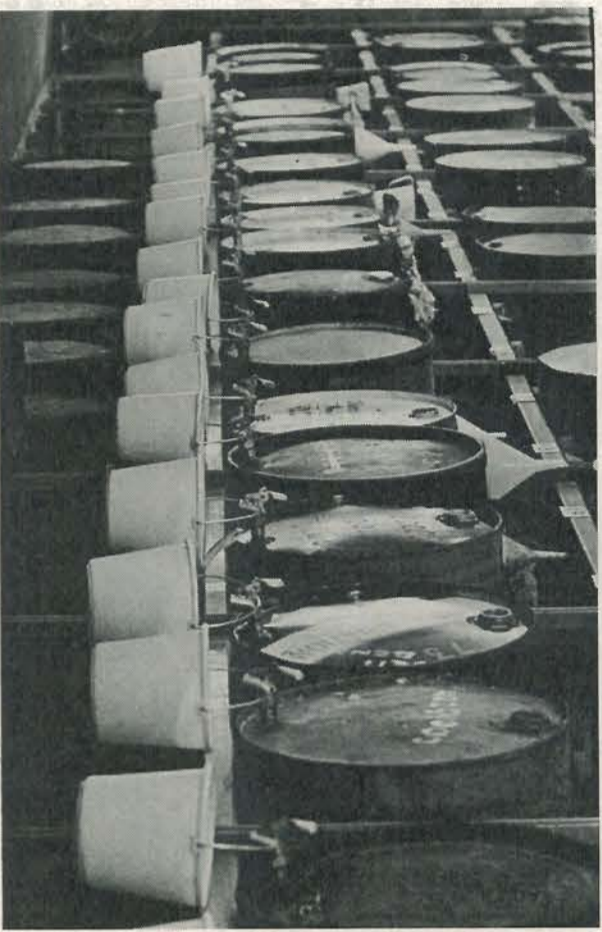
Het stent uiteraard tot grote voldoening dat de jubilaris, begonnen als leerling, nu baas is van de machinale groep van de Gereedschapmakerij Den Haag.

De heer Ten Pierck memoreerde met dankbaarheid het vele werk dat de heer Heijmans verzet heeft als lid van de Kern Maanweg en de Ondernemingsraad Maanweg.

In materiele zin werd de vriendschap van collega's en medewerkers van de Gereedschapmakerij onderstrept, doordat de heer Warmerdam de jubilaris een prachtige kleinbeeldcamera kon overhandigen, een van diens hartewensen.

De heer Heijmans dankte sprekers en geveers en alle aanwezigen voor hun belangstelling, waarna ieder de jubilaris en zijn gezin feliciteerde.

ZO KUNT U HET OOK ZIEN

„Het begon onder melkenstijl.“

Vacature

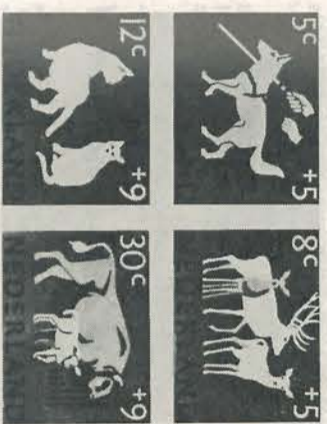
Zoals u reeds in het VDH-tje van vorige week heeft kunnen lezen zal de heer Honneger worden belast met de leiding van de afdeling Meubelmakerij te Den Haag. Dit betekent dat zijn huidige functie: baas van de Proefwerkplaats Huissondeijkke Apparaten, vacant komt.

Belangstellenden die van mening zijn over de capaciteiten en het enthousiasme te beschikken die voor een goede vervulling van deze taak onmisbaar zijn, kunnen zich in verbinding stellen met de heer Cuppen van de afdeling Personeelszaken.

Filatelistenrubriek

De zomerpostzegels, welke op 21 april werden uitgegeven, zouden we een jubileumserie kunnen noemen, daar het de 25e maal is dat in ons land de zomerpostzegels worden uitgegeven. Gelukkig is onze PTT niet zo gul met herdenkingsblokken, maar er zijn heel wat landen waar een dergelijk feit met een jubileumblok wordt herdacht.

De zomerzegels waren verkrijgbaar van 21 april t/m 13 juni. Daar de port van 4 en 6 cent zijn vervallen bestaat de serie uit vier waarden, namelijk 5+5 ct; 8+5 ct; 12+9 ct en 30+9 ct, compleet dus f 0,83, terwijl de compleet verzorgde first-day cover f 1,— kostte.

De zegels zijn gewijd aan de verhouding van mens tot dier. Mede bepalend voor de keuze door de PTT zijn de suggesties gegeven van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren, welke vereniging op 25 augustus van dit jaar haar eeuwfeest viert.

De voorstellingen en kleuren zijn: 5+5 ct blindegeleleehond, mosgroen; 8+5 ct drie herten, donkerrood; 12+9 ct drie kalfjes, maugeel en de 30+9 ct wisent met jong, donkerblauw. De zegels zijn uitgevoerd in ofsetsdruk, welke zoals gewoonlijk is verzorgd door de N.V. Joh. Enschede & Zn. te Haarlem.

Op 24 juni verschenen twee zegels voor het 350-jarig bestaan der Groninger Universiteit en op 28 juli twee stuks voor het 125-jarig bestaan van onze N.S. Op 25 augustus verscheen er een zegel 150 jaar Nederlands Bijbelgenootschap, waarna op 14 september de jaarlijkse Europese zegels zullen uitkomen, die in het teken van 5 jaar CEPT zegels zullen staan. Vervolgens verschijnen op 13 oktober twee zegels „20 jaar Benelux Donane Unie“, welke zegels wel in de Europesezegels-verzamelingen zullen worden opgenomen. Besloten wordt dan met de serie jaarlijkse kindzegels, wat er, als de tarieven blijven zoals ze nu zijn, evenals

VAN SONGS EN MUSICALS

In de regel interesseren wij Nederlanders ons maar zeer matig voor kunstzinnige zaken. Als echter de Amerikanen moeten worden bekriftigd, gaan we recht zitten en doen we alsof we schatbewaarders zijn van een eeuwenoude cultuur.

Het voorraanste verwijt dat opklinkt, is meestal hun zogenaamde gemis aan op historische geniete kunst.

Inderdaad heeft Amerika zich op allerlei gebied met Europese import tevreden moeten stellen, doch zeker wat muziek betreft, is dit bepaald niet meer het geval.

Integendeel, ons hele muziekbeeld is totaal veranderd door de invloed van de jazz en door de grote stroom melodien die ons uit Amerika is toegelooft. Vele „songs“ zijn hier overbekend en hebben het gemakkelijk kunnen uithouden tegen de abtrotkelende, zoete opereteklanken. Is het ook niet zo, dat in feite de operette bijna overleden is en de musical hoogtij viert?

De musical graaft belangrijk dieper dan de operette. Tragische motieven verlenen de musical een bredere menselijke dimensie; een realisme waardoor het zich boven de operette verheft.

Van enkele Amerikaanse componisten die het genre van de musical en de songs uitstekend beheersen, volgen hier enkele bijzonderheden.

IRVING BERLIN

wiens werkelijke naam Izzy Baline luidt, is van Joods-Russische afkomst en woont al bijna zijn hele leven in Amerika. Hij begon zijn loopbaan met in cafes te zingen en op te treden als zingende kelner. Toen hij eenmaal songs begon te schrijven, wist hij niet meer van ophouden; hij heeft er nu bijna 1000 geschreven, waaronder vele wereldberoemde. Wie kent niet zijn „Alexander's Ragtime Band“, „A pretty girl is like a melody“ of „Check to Check“? Ook bekend van hem zijn revues en musicals als „Top hat“, „This is the Army“, „Blue skies“ en de satire op de Western: „Annie get your gun“.

JEROME KERN

werd vooral bekend door „Show Boat“, met de song „Ol' man River“. Daarna hebben nog vele songs hun weg gevonden; om er slechts enkele te noemen: „Whose Baby are you“, „All the things you are“, en de lievelingsong van Jerome Kern, „Smoke gets in your eyes“. Hij schreef ook diverse film-musicals.

De componetruant van Jerome Kern is wel eens aristocratisch genoemd wegens de uitzonderlijke kwaliteit van zijn melodien.

COLE PORTER

studeerde aanvankelijk rechten, doch zwaaide om naar de muziek. Zijn eerste werk had weinig succes en hij nam uit teleurstelling dienst in het Vreemdelingenlegioen. Later nam hij weer muzieklessen en keerde zijn kansen zich. Cole Porter is de man die de beroemd geworden en ontelbare malen gearrangeerde song „Begin the beguine“ schreef. Succesrijk was ook „Night and day“ en de filmmuziek voor „Born to dance“. Fred Astaire, de vitale Amerikaanse danser, introduceerde in deze film het prachtige „I've got you under my skin“.

In 1937 overkwam Cole Porter een zodanig ongeluk, dat hij één van zijn beenen kwijtraakte. Het ongeval heeft blijkaar niet zijn energie getremd, gezien de geweldige hoeveelheid muziek die Porter nadien afleverde.

Op het ogenblik is zijn musical „Kiss me, Kate“ weer sterk in de belangstelling. Het is de musical met het bekende „Wonderbar“, de bekende satire op de Weense Wals.

RICHARD RODGERS

heeft met zijn werken bijna altijd geweldige succes gehad. Hij begon vrij jong piano te spelen en schreef toen hij veertien was al een song. Na een aantal succesvolle musicals, waaronder „On your toes“ en „Pal Joey“ kwam hij uit met „Oklahoma“. Melodien als „Oh, What a beautiful mornin“ en „People will say we're in love“ uit deze musical, klinken ons zeer vertrouwd in de oren. Uit andere musicals van Rodgers zijn bekend, songs als: „Blue Moon“, „There is a small hotel“ en „The lady is a tramp“.

F. G. van der Meulen.

waarden en afbeeldingen zijn: 1 S.; Oost-indische keis: 1550; piecemroos: 1580; elenmatis: 2520; dahlia, 35; purperwinde en 45; stokroos. Vervolgens verscheen op 25 mei een waartenternationale Gartenschau 1964, met uiteraard afbeeldingen van tuinbloemen. De

Vervolg pag. 4 kolom 1

Flatelistenrubriek (vervolg)

parlementaire wetenschappelijke conferentie en een ISSO „Romanse kunst in Oostenrijk“ welke zegels ook thús zullen behoren in verzamelingen Christelijke motieven. Hierin behoort eveneens thús het zegel dat op 11 juni uitkwam: 350 jaar Broeders van Barmhartigheid in Oostenrijk. Op 5 juni werd nog een zegel van 35 uitgegeven naar aanleiding van de heropbouw van de secessie. Ik neem aan, dat dit bevestiging heeft op een tentoonstelling van werken van moderne schilders. Dan kwam op 15 juni een wel heel mooie serie uit ter gelegenheid van het te Wenen te houden XVe wereldpost-congres, waarop ik nader zal terugkomen als mij door de Oostenrijkse PTT uitvoeriger inlichtingen zijn toegezonden. Begin juni kwamen de 50 Franse en ISSO van de huidige normale frankenserie uit in een uitvoering voor automaten. De zeven zegels welke verleden jaar op 11 november werden uitgegeven ter gelegenheid van de IXe Olympische Winterspelen zijn uitverkocht.

Dan voor onze verzamelaars van Zwitserland nog een opmerking. Omdat de Pro Juventute zegels 1963 bestaat een misverstand, namelijk dat drie zegels uit de serie van vijf, op lichtgevend papier zouden zijn uitgekomen. Dit is in zoverre niet juist, dat de gehele serie van 5 stuks op lichtgevend papier werd gedrukt en de drie laagste waarden ook nog eens op gewoon papier. Heeft men een complete serie gekocht, dan heeft men dus alleen de fluorescerende zegels. Vraag u aan een relatie in Zwitserland om de drie lage waarden op fluorescerend papier, dan ontvangt u dus zegels welke u reeds heeft.

Nu zult u vragen, hoe u nu kunt weten, welke zegels u heeft. Dat is echter vrij eenvoudig, omdat het niet moeilijk is ze onderscheiden. Het witte papier is met rode en blauwe draadjes bij de 10 + 10 en 20 + 10, dat van de 5 + 5 zonder draadjes, terwijl de serie op fluorescerend papier geheel op papier met violette draadjes werd gedrukt.

Van de normale frankenserie posthistorische motieven en historische gebouwen verschenen eveneens enkele waarden op lichtgevend papier, namelijk de 5, 10, 15, 20, 25, 30, 50 en 80 Rappen. Voorlopig worden deze zegels uitsluitend in Bern en naaste omgeving gedrukt. Hoe deze zegels van de normale zijn te onderscheiden werd in het dienstblad van de Zwitserse PTT niet medegedeeld. Ik heb ze voor onze verzamelaars echter afzonderlijk besteld, zodat wij zeker zijn de juiste zegels te ontvangen.

De op 9 maart uitgekomen 4 propagandazegels zijn alleen op normaal wit papier gedrukt. Behalve in Bern is er thans ook een filatelische dienst aan het postkantoor te Bazel.

Wij maken u erop attent dat de Haagse club op de 1e en 3e maandagavond van elke maand haar bijeenkomsten heeft; voor het eerst na de vakantie maandag 21 september a.s.

IDEËN BELOOND

De Ideeëncommissies van onze 3 bedrijven hebben weer verschillende beloningen toegekend.

MAANWEG

De heer D. van Peursen van de Draaijerij had gelijk met zijn 2 voorstellen over afbraambewerkingen. Het ene voorstel had tot gevolg dat de bewerking kon vervallen; dat leverde hem f 90,— beloning op. Het tweede voorstel hield in de bewerking in de ontbraamtrammel te laten geschieden, hetgeen door de besparing een beloning van f 30,— tot gevolg had. Een mooi resultaat. Met het voorstel van de heer E. Witteveen van het Montagegazijn is het vriend gegaan. Begin 1963 zag het er niet naar uit dat het kon worden omgepast, maar dat bleek door gewijzigde omstandigheden nu wel het geval te zijn. Nu de retourmaterialen zijn ingevoerd, komt de heer Witteveen in aanmerking voor een beloning van f 20,—. Wat in 't vat zat, verzuurde niet.

Een beloning van f 10,— ontvingen de heren J. Besseling, Transformatorfabriek; M. Bostelaar, Transformatorfabriek; J. W. Franssen, Mechanische Afdeling T.C.; J. W. Kok, Mechanische Afdeling T.C.; G. J. M. op der Heyde, Voorontwerp T.C.; J. J. Rietmeyer, Eindmontage T.C.; E. M. C. Shephard, Transformatorfabriek; P. J. van Veen, Mechanische Afdeling T.C.

De heer E. De Ruiter, Spoelenfabriek, kreeg een beloning van f 10,—.

ENAF

Op voorstel van de heer J. v. d. Zahn, Metaalwaren, is het contourstempel voor de mantelplaat iets gewijzigd, waardoor het stampen sneller gaat. De heer v. d. Zahn kwam voor dit idee de mooie beloning van f 60,— toe.

Oplossing puzzel 128

1. snuiter; 2. unster; 3. steur; 4. rust; 5. Rus; 6. Ur; 7. ur; 8. ut; 9. jut; 10. Just; 11. just; 12. jurist; 13. justier.

Prijswinnaars

1. (f 15,—) mej. D. Hoff, 1500.
2. (f 10,—) B. W. M. Zweekhorst, 3388.
3. (f 7,50) P. Kerhof, Utrecht.
4. (f 5,—) mevr. A. J. E. van Leeuwen-Termote, 1529.
5. (f 5,—) H. A. Meijman, oud-gedinde.
6. (f 5,—) J. J. v. d. Splinter, 1527.

INHEEMSE ZAKEN

Dinsdag 22 september a.s. zal het Haagse Gemeentebestuur een bezoek aan ons hoofdbedrijf te Den Haag brengen.

Wie 's avonds iets heel moois wil zien, moet de oude Oppenhuizenweg eens opwanden of rijden en dan ter hoogte van Dimo naar de in velerlei kleuren licht badende nieuwe fabriek van Van der Heem kijken. Door de weerspiegeling in het water van het opgespoeten zand, lijkt het wel een sprookjespaleis. Aldus adviseert het Sneeker Nieuwsblad haar lezers.

Wellicht ligt hier een taak voor de afdeling Personeelszaken deze dromende wandelaars erop attent te maken dat net zoals de Prins Assepoester een schoentje kwam passen. Van der Heem graag wij bekijken of degenen die zich aanmelden in ons bedrijf passen.

UTRECHT

De heer M. Weldam, Montage Keulsekade, had een goed idee over het bruikbaar maken van pastukken. De waarde ervan is uitgedrukt in de flinke beloning van f 60,—.

De heer M. Stap, Magazijnen Keulsekade gaf de tip die geleid heeft tot het huren van het pand aan de Zeelantiaan. (Zie VDH-tje van volgende week). Hiervoor kreeg hij een beloning van f 25,—.

f 10,— beloning werd toegekend aan de heren J. L. v. d. Aakster, Plaatknijperij; J. Boumeester, Montage Absterderdijk; J. de Jong, Montage Absterderdijk.

SNEEK

Het bestaande afritsapparaat is op voorstel van de heer C. v. d. Wal, Gereedschapmakerij, gewijzigd, hetgeen een grotere werkzaamheid van het apparaat tot gevolg had. De beloning voor dit idee was f 25,—.

Een methodewijziging bij het prepareren van voorfronten was een suggestie van de heer W. Albada. Dit idee werd beloond met f 20,—.

De heer W. F. Boortma ontving voor een idee een beloning van f 10,—.

Van de volgende heren werden de ingezonden ideeën beloond met f 5,—: B. F. Brinkma, A. K. Hienstra, H. C. Kleistra en H. van Nellen.

Ongeval na 5 uur

Hoewel dit geen leuk onderwerp betreft, is het toch noodzakelijk hierover iets mede te delen.

Er is in het bedrijf Maanweg een nieuwe instructie van kracht, hoe te handelen indien een werknemer na werktijd (dus bij overwerk) onwel wordt of door een ernstig bedrijfsongeval wordt getroffen.

De portier van de hoofdingang Maanweg (toeset 350) is de man, die dan direct moet worden gewaarschuwd; hij zal dan verdere maatregelen treffen.

Gefeliciteerd!

HUWELIJKEN.

Den Haag: A. L. Buytendijk, Mechanische Afdeling T.C., met mej. N. v. d. Acker, d.d. 26-8-1964; H. A. Zeeleer, Sociale Zaken, met de heer U. Fortuin, d.d. 18-9-1964. Den Haag: W. Frederiks, Radlomonage, met mej. C. Dijkhuizen, d.d. 15-9-1964. Utrecht: A. F. Broekman, Montage Absterderdijk, met mej. H. Schasser, d.d. 14-8-1964; J. D. van der Meulen, Tramo-Montage, met mej. M. onder de Linden, d.d. 28-8-1964; M. J. D. Stuijlen, Montage Absterderdijk, met de heer J. de Koster, d.d. 27-8-1964.

GEROEN.

Den Haag: Gerrard, zoon van T. G. Beyers-bergen, Constructiebureau Telecommunicatie, d.d. 15-8-1964; Karin, dochter van J. J. Janssens, Kosterijnsadministratie, d.d. 28-8-1964; Jella, dochter van H. O. van der Ree, Gereedschapmakerij, d.d. 27-8-1964; Marrartha, Gereedschapmakerij, d.d. 28-8-1964; Tosca, dochter van W. Punt, Mechanische Afdeling T.C., d.d. 30-8-1964; Pieter Garel, zoon van H. J. Verbeet, Bedrijfsbureau Teel, d.d. 3-9-1964. Sneek: Ronald Johannes, zoon van J. A. van Krimpen, Radlomonage, d.d. 30-8-1964.

Hartelijk dank!

Mede namens mijn vrouw betuig ik hiermede mijn dank aan chef, baas, collega's, Geep en Ziekteverzuim voor de belangstelling, die ik tijdens mijn afwezigheid door een ongeval mocht ontvangen.

L. J. Botling,
Solexmontage.

Zag u het zo?

Opstap in chemieciëntieeloods Maanweg.

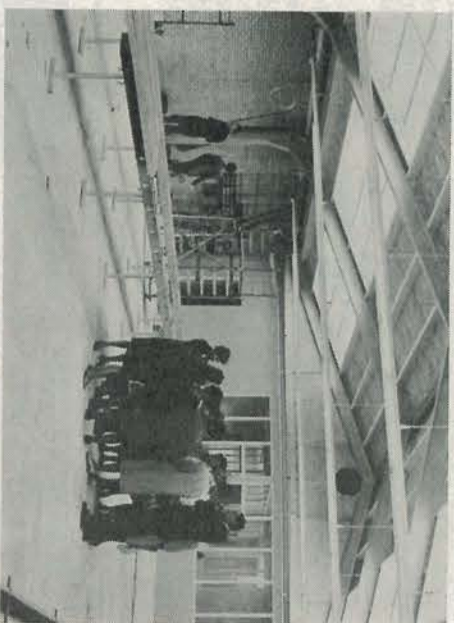
het V.D.H.-tje

WEEKLIJKS VERSCHIJNEND PERSONEELSORGAAN VAN VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG, UTRECHT EN SNEEK.

Redacteur
C. SCHREVEL
Nr. 855
25 september 1964

In Utrecht een vierde fabriek

De heer G. Handeveld
Kleaver van de afdeling
Personeelszaken leidt een
groepje Spaanse werknemers rond; hier staan zij in de Montagehal.

Nu we in Utrecht de „mijlpaal“ van 600 werknemers gepasseerd zijn, werd het tijd om te zien naar nieuwe mogelijkheden, teneinde de produktie zo efficiënt mogelijk en vooral ook „ruimtelijk“ gezien zo prettig mogelijk te doen verlopen. Na diverse mogelijkheden onderzocht te hebben is de keus gevallen op een nieuwe fabriekshal aan de Zeelantiaan op het Noordereiland.

De inrichting en verbouwing van deze hal is reeds in volle gang en wij verwachten onstreeks 15 oktober 1964 te kunnen verhuizen.

Diverse medewerkers — waaronder de gelieve Ondernemingsraad — hebben het geheel reeds in eerste stadium kunnen bewonderen, op donderdag 10 september stapten alle toekomstige bewoners in een autobus voor een oriëntatiebezoek. Een toek gaf aan onze Spaanse medewerkers tekst en uitleg en voor allen bestond er na afloop van de rondleiding gelegenheid vragen te stellen over alle nieuwe facetten van deze VIERDE nederzetting.

De heer A. Stomp zal belast worden met de algemene leiding van deze „dekenhal“ en daarbij geassisteerd worden door de produktiebazen J. Panhuis en J. Siem, terwijl statistische verleden zal worden door de heren N. Gerritsen (technisch assistent BTA) en R. C. Koster (productie-assistent PB).

Enige technische gegevens:
Totale lengte van de hal 55 meter — breedte 16,5 meter.

De montagehal (hier worden in de toekomst al onze BV-producten vervaardigd) heeft een vloeroppervlakte van 380 m² — het magazijn heeft een oppervlakte van 270 m².

De kantine heeft een oppervlakte van 48 m².

De verwarming zal via een centrale verwarmingsinstallatie worden gestookt met aardgas. De verlichting bestaat uit natuurlijke TL-buizen. Door middel van grote ventilatoren wordt de luchtverversing geregeld. De vloer wordt voorzien van een aparte warme- en geluidsisolerende top-

laag, terwijl deze afdeling hierdoor bovendien — gezien de produktie van onze elektrische verwarmingsklems — gemakkelijk-ker stofvrij gehouden kan worden.

U kunt zich voorstellen dat geheel VDH-Utrecht bijzonder ingenomen is met deze VIERDE vestiging.

HKLI

Ten getieve van onze Spaanse medewerkers in Utrecht publiceren wij het artikel over de vierde fabriek in Utrecht ook in het Spaans.

Nuestra cuarta fábrica en Utrecht

Después de haber pasado en Utrecht el „jalón“ de 600 empleados, el momento llegó para buscar nuevas posibilidades a fin de hacer marchar la producción lo más económicamente posible y — especialmente en cuanto al espacio — tan agradable como posible.

La elección de varias posibilidades recayó en una nueva fábrica en la Zeelantiaan (Avenida, Zelandia) en la Noordereiland (Isla Norte).

Ya estamos plena actividad la instalación y reconstrucción de este edificio y esperamos poder trasladarnos hacia el 15 de octubre de 1964.

Varios colaboradores — entre otros todo el Consejo de Empresa — ya han podido visitar y admirar el todo „en manillas“ y juves, el 10 de septiembre; todos los habitantes futuros subieron en un ómnibus para una visita de orientación. Un intérprete explicó lo todo a nuestras cooperadoras españolas y después de la visita colectiva hubo la oportunidad para hacer preguntas sobre los nuevos aspectos de este cuarto establecimiento.

Al Señor A. Stomp será confiada la dirección general de esta fábrica de colchones eléctricos, asistido por los patrones de producción, los Señores J. Panhuis y J. Siem, mientras que la asistencia de planta será prestada por los Señores N. Gerritsen (Asistente técnico BTA) y R. C. Koster (Asistente de producción PB).

Unos datos técnicos:
Extensión total de la fábrica: 55 metros; anchura: 16,5 metros.

La fábrica (en que se producirán todos nuestros productos BV en lo sucesivo) tiene una superficie de piso de 380 m²; el almacén tiene una superficie de 270 m² y la cantina de 48 m².

La calefacción será encendida con mofeta por una instalación de calefacción central. La iluminación es de tubos TL de color natural.

La ventilación será arreglada por grandes ventiladores. El piso será provisto de una capa separada aisladora de calor y ruido, mientras que por eso departamento podrá ser tenido desempolvado más fácilmente, vista la producción de nuestras coberturas eléctricas.

Sin duda Vd. comprenderá que todo VDH-Utrecht se paga de este cuarto establecimiento.

De toekomstige bewoners van het pand Zeelantiaan te Utrecht hebben zojuist hun nieuwe werkplaats bezichtigd.

en niet alleen voor u, maar ook voor de radiohandel en het Nederlandse koperspubliek. In het VDDH-tje van april 1960 werd de eerste ERRES all-transistor portable radio geproduceerd. Hierbij werd de verwachting uitgesproken dat vele Van der Heemers enthousiaste gebruikers én propagandisten van dit toestel zouden worden, want er werd er geschreven, de ERRES portable heeft zo vele voortreffelijke kwaliteiten, dat zijn eigenaar beslist niet anders dan geesdriftig over zijn toestel zal kunnen praten.

Sinds de RA 601 P het levenslicht aanschouwde, is er heel wat water door de Rijn gestroomd en zijn er heel wat nieuwe typen portables in ons produktieprogramma opgenomen en er weer uit verdwenen.

De techniek staat niet stil en onze ontwerpteleijn (gelukkig) evenmin. Model-len kwamen en gingen met, naar gelang de prijsklasse, meer of minder mogelijkheden.

Maar wat er in die ruim 4 jaren portablieschiedenis ook veranderd mag zijn aan het uiterlijk of het innerlijk van onze ERRES portables, één ding bleef. En dat is onze overtuiging, dat vele Van der Heemers en nog meer niet-Van der Heemers enthousiaste gebruikers én propagandisten van onze nieuwe RP 465 zullen worden.

Zo, dat weet u dan ook weer. Onze jongste telg zal met de aanduiding RP 465 de geschiedenis ingaan. „Wat's in a name?“ zult u misschien zeggen. Of als u niet de audiovisie cursus Engels in ons bedrijf heeft gevolgd: Als het beestje maar een naam heeft. Akkoord, met het vermelden van die naam zijn we er dan ook nog niet. Om wat verder aan uw nieuwsgierigheid tegemoet te komen hebben wij ter illustratie voor een goede afbeelding gezorgd die u een indruk geeft van de uiterlijke vormgeving. Laten we niet gaan twisten over de vraag of het op de vader of de moeder lijkt, maar ons slechts verheugen over de moderne, handige vorm, het prettige handzame model en de mooie strakke lijn. U zult het met ons eens zijn: dit is meer dan men in het algemeen van een jongste telg kan zeggen.

Ook het gewicht willen wij u beslist niet onthouden. Schoon aan de haak komt onze RP 465 nog niet aan de 9 1/2 ons, om precies te zijn: 940 gram. Aangekleed met batterijen komen we aan 1095 gram. Een mooi laag gewicht, waarvan we alleen maar kunnen hopen dat het zo laag zal blijven.

De formidabele geluidskwaliteiten mogen bij een pagedoorre tot de minder aantrekkelijke kanten horen, bij onze nieuwe portable betekent het een extra weerpunt. Een speciaal geconstrueerde luidspreker zorgt voor een warme, volle klankkleur. Zelfs bij groot volume kunnen we genieten van een onvervormde weergave. Het batterijverbruik is tot de helft gereduceerd omdat door een ingetuisde stabilisatieschakeling het toestel ook bij halflage batterijen feilloos werkt. Er zijn in Nederland mensen die zich het prettigste voeten als zij in staat zijn, waar zij ook gaan of staan, een radio aan hun zijde te welen. Hoe men daar ook tegenover mag staan: als fabrikant van portables moeten wij met deze behoefte rekening houden. Getuige de aanwezige polsriem, hebben de ontwerpers ook aan deze mogelijkheid gedacht.

De inschijf- en knikbare telescoopantenne maakt FM-ontvangst mogelijk, terwijl de ingebouwde ferritlente antenne een feilloze ontvangst van talrijke stations op de midden- en lange golf mogelijk maakt. Indien u reeds in het bezit bent van een portable radio zal het u ongetwijfeld wel eens overkomen zijn, dat u tot de ontdekking kwam dat hij een hele tijd aan stond onder hoorbaar geluid te produceren. Iemand had hem even op een laag pitje gezet. Bij onze RP 465 kan dit batterijenverblindend euvel u niet meer overkomen. Een verklikker laat u in een oogopslag zien waar u aan toe bent.

Een aansluiting voor een oortelefoon, een extra luidsprekeraansluiting, een aansluitmogelijkheid voor een buitenantenne, een schuifschakelaar waarmee het geluid naar eigen smaak is in te stellen, een chassis uit één stuk dat tegen een flinke stoot kan en een overzichtelijke schaalindeling: mensen, het schijnt niet op te kunnen. En als wij u dan vertellen dat de winkel prijs van dit wonderlijke stukje techniek f 169,— is, dan zult u het met ons eens zijn dat hier uit de eendrachtige samenwerking van hoofd en hand een produkt is geboren dat binnen het bereik ligt van vele toekomstige portable-bezitters.

Vervolg pag. 3 kolom 1

G. C. RIJKOGEL 40 JAAR IN DIENST BIJ LEKO - VAN DER HEEM

40 jaar geleden stamde Gerardus Coenraad Rijkogel („Coentje“) als pieplong monteur bij de toenmalige Leko-fabriek binnen.

Het jaar 1924 behoort voor velen van ons al tot het verre verleden. Het was de tijd waarin een economische crisis begon, een tijd waarin radio en stofzuiger zich in het ontwikkelingsstadium bevonden. In die tijd stapte de heer Rijkogel de techniek in.

Hij begon met wikkelen van zogenaamde hominggraafspullen, een onmisbaar middel om de „Mexicaanse hond“ uit de radiotoestellen te houden. Als monteur werkte hij bewust mee aan de opbouw van ons zultienstelsel, want de Avrofox en Varadyné luidsprekers werden in groten getale door zijn vaardige handen gemonteerd.

Onze jubilaris zou eigenlijk over alles kunnen meespreken. Hij doet dit niet, want hij is geen man die aan de weg timmert. Hij heeft het bedrijf in deze 40 jaar in alle hoeken gebiedend, onder andere als wikkelaar, monteur, revolutrater, stamper, insteller, galvaniseur en de laatste 24 jaar als controleur: een man dus die van alle markten thuis is. Een man, die nooit op de voorgrond treedt, maar door zijn werklust, verantwoordelijkheidsgevoel en trouw loch een opvallende figuur is geworden. Een man waar je altijd op kunt rekenen. Hij heeft een prettig humeur en is iemand waarvan een grote rust uitgaat.

Hij controleert nu al 18 jaar Van der Heem producten en op een wijze die bij hem past: goed, betrouwbaar en zonder overbodig commentaar. Zijn liefhebberijen zijn: denksport en het

beluisteren van muziek; mooie muziek waarvan hij geniet via radio en op concerten. Toen wij indertijd een bedrijfsharmonie hadden, bespeelde hij de saxofon.

Coen, ik heb er behoefte aan, hoe-wel ik weet dat je er niet zo opgesteld bent, je even voor het voetlicht te halen.

Je hebt het ten volle verdient, want je bent nog zo'n „echte ouderwelse goeie“.

Ik feliciteer je van harte en ik hoop dat je nog heel lang je gewaardeerde krachten aan ons bedrijf zult geven. Ik ben ervan overtuigd dat velen met mij dit zullen laten blijken op vrijdag 2 oktober a.s. om 17.15 uur in de kantine van het bedrijf. Absterdiedijk; de kantine Keulsekaade is voor deze unieke jubileumviering natuurlijk te klein.

H. J. van Ooijen.

(PORTABLE RADIO RP 465)

Voor de technisch geïnteresseerde:

- * Drie golfbereiken:
- * FM 87 — 104 Mc/sec.
- * MG 180 — 577 m
- * LG 1130 — 2000 m
- * Maximale output: 400 milliwatt
- * Bedieningsknoppen:
- * Volume (met „aan“ indicatie)
- * Afstemming
- * Toon
- * 9 Transistoren; 4 dioden; 2 stabilisatiecellen
- * Aansluitingen:
- * Extra luidspreker
- * Oortelefoon
- * Buitenantenne
- * Voeding:
- * 4 batterijen 1,5 volt in een ommezien te verwisselen (ronde staalbatterij 25 mm diameter; 50 mm lengte).
- * Luidspreker: 10 x 10 cm
- * Afmettingen: 24 x 11 x 4,6 cm

Voor de technisch niet geïnteresseerde:

maar die er toch wel graag iets meer van zou willen weten, hebben wij de heer Lagendijk verzocht uit de doeken te doen wat het bij de technische gegevens vermeldde: Maximale output 400 milliwatt nou eigenlijk betekent.

Wat is de maximale output (uitgangsvermogen) van een radio

Wat bedoelt iemand als hij zegt dat zijn radio goed speelt? Dat is niet in één woord te zeggen, omdat er bij een radio vele factoren zijn die, bij elkaar opgeteld dat „goed spelen“ veroorzaken. Uw tienerdochter is pas tevreden als een ver of zwak station, dat de hele dag vrolijke muziek geeft, er nog „net uit te halen“ is. Voor haar is dus de factor gevoeligheid van belang.

Uw oudere zoon wil zo graag Engeland horen, dat is zo goed voor zijn (Engelse) taal. Maar hij wil dan geen storende bijgeluiden hebben van naburige vrolijke muziekzenders. Hij kiest voor de eigenschapsselectiviteit.

U zelf wilt genieten van een mooi concert, waarbij u zowel de hoge als de lage tonen wilt horen. U kiest voor „natuurlijke geluidswaer“. Uw gehele gezin kiest echter voor het feit dat die zenders die ze willen horen er voldoende „hard“ uitkomen. En bij deze eigenschap komt nu de maximale output om de hoek kijken. Wat gebeurt er in uw RP. 465?

U stopt er aan één zijde een bepaalde gelijkspanning (van de batterijen) in. Het toestel onttrekt aan de batterijen een bepaalde (zeer lage) stroom. In uw portable radio worden nu de elektrische golven, die elk radiostation uitzendt, met behulp van de gelijkstroomenergie uit de batterijen omgezet in wisselende spanningen die worden geleid naar de spoel van de luidspreker.

Door deze spoel gaat een (wisselende) stroom vloeren, waardoor een wisselend magnetisch veld ontstaat dat op zijn beurt de conus van de luidspreker heen en weer beweegt.

Deze heen en weer bewegende luidsprekerconus veroorzaakt lichttrillingen die ons oor weer omzet in „geluid“.

Het produkt van zo'n spanning (op de spoel) en zo'n stroom (door de spoel) drukt men uit in watt. Als het gaat om zeer kleine stromen en/of spanningen dan spreekt men van milli (= 1/1000) watt (afgekort mW).

Jubileum J. H. van Zadelhoff

Op 2 oktober 1939 kwam de jonge heer Jan van Zadelhoff in dienst bij de toenmalige Leko in Utrecht.

Zijn eerste taak was aan een zeer antieke trappekar rompen te maken voor een stofzuiger. Deze voerbewerking gaf hem veel spierkracht in zijn benen, waardoor hij daar zeer vast op kwam te staan. De bewerkingen werden sterk veranderd, toen de elektrische schaar zijn intrede deed.

Sinds twintig jaar doet Van Zadelhoff alle voorkomende werkzaamheden in de Stampertij. Alle persen van klein tot groot worden door hem met een onverschrokken rust bediend.

Ook zijn hobby is ingesteld op zijn rustige karakter, want hij kweekt alle soorten kleine vogels.

Wij hopen dat hij nog vele jaren zijn gewaardeerde krachten aan Van der Heem N.V. zal geven.

De huldiging en de daarbij behorende persoonlijke felicitaties zullen plaatsvinden op woensdag 30 september 1964 om 17.00 uur in de kantine van de fabriek aan de Absterdiedijk.

J. J. Koning.

„Mag ik deze dans van u?“

Vrijdag 2 oktober zal er in de Kantine van de Kasierfabriek te Den Haag weer een gezellige stemming zijn. 's Avonds om 20.00 uur zullen de HEEMMASTERS de muziek inzetten, waarop naar hartelust kan worden gedanst.

Kaarten voor deze avond zijn dinsdag 29 september a.s. gedurende de pauzes in beide kantines verkrijgbaar.

GESLAGD VOOR: voor het diploma Doktersassistent: J. Jense, Medische Dienst Den Haag.

ZONDAG EN MAANDAG

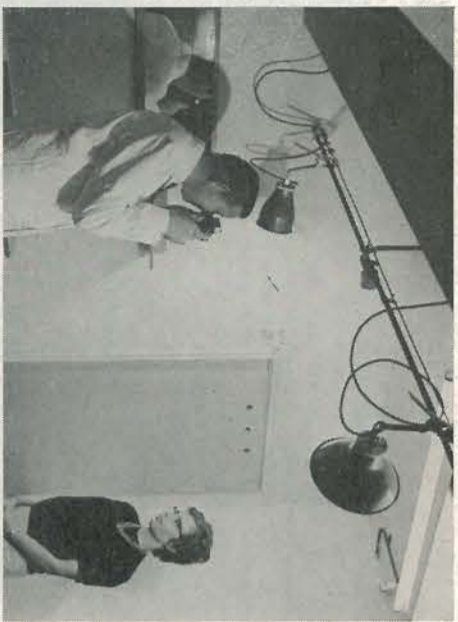
„Morgen is het zondag“, zegt de jonge en knappe baas tegen zijn nieuwe secretaresse. „Hebt u voor morgenavond nog speciale plannen?“

„Nee meneer“, antwoordt zij hoopvol. „Dan hoop ik dat u maandagmorgen op tijd zult zijn.“

Van 4—6 september was Van der Heem International N.V. vertegenwoordigd op de Internationale Hausrat- und Eisenwaremesse te Köln. Handboormachines, mieters, ventilatoren, ventilatorkachels en verwarmingsketchens waren de producten die werden tentoongesteld. Toen de burgemeester van Köln, de heer Th. Burauen (rechts op de foto), een bezoek aan onze stand bracht, werd hij te woord gestaan door de heer H. B. F. Bungal van Interneem (links).

Ze staan er geknipt op!

Sinds mei van dit jaar hebben verschillende Haagse werknemers kennis gemaakt met de fotostudio van Van der Heem. Besschen door het felle licht van 2 foto-lampen voldeden zij aan het vriendelijke verzoek van de heer W. A. van Leeuwen hem even aan te kijken. Deze drukte op het knopje van zijn Adox kleinbeeldcamera en de pasfoto was gemaakt.

De pasfoto's zijn bestemd voor de afdeling Personeelszaken, die de persoonsgegevens van de werknemers graag gecompieerd ziet met een foto van betrokkenden. Vroeger werden de nieuw in dienst tredende personeelsleden verzocht hier zelf voor te zorgen, thans worden ze in eigen bedrijf vervaardigd.

Dit is het werk van de heer W. A. van

Leeuwen, garderobbevakker van het hoofdgebouw Maanweg. Iedere woensdagmiddag ontvangt hij 15 à 20 personen in de garderobe, waar een kleine studio is ingericht. Achter elkaar verschijnen zij voor de lens. Het ontwikkelen en afdrukken behoort niet tot zijn taak; dit vindt buiten het bedrijf plaats. Wel voert hij de administratie, helgeen een secuur karwei is. Van de nu 230 gemaakte foto's zijn de megalieven onder zijn beruising.

Met veel enthousiasme heeft de heer Van Leeuwen deze taak naast zijn normale bezigheden (toezicht en onderhoud garderobe, voorziening op de toiletten van closepapier, zeep en handdoeken in de handdoekautomaten) op zich genomen en over de resultaten is men zeer tevreden.

RENTEKAART VERDWIJNT

De minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid heeft tegelijk met het wetsontwerp ter verhoging van de uitkeringen krachtens de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet, een ontwerp van wet ingediend ter gedeeltelijke liquidatie van de Invalideitswet.

Nu de wettelijke bodempensioenen tot een sociaal minimum worden opgetrokken en de mindervaliden een redelijke uitkering krijgen krachtens de interimregeling, is het bestaanrecht van de huidige Invalideitswet vervallen. Deze Invalideitswet, die reeds lang was verouderd, zal gedeeltelijk worden geliquideerd, helgeen echter nog minstens twintig jaren zal duren.

Het wetsvoorstel tot gedeeltelijke liquidatie bevat allereerst de bepaling dat geen nieuwe rentekaarten (circa 60.000 per jaar) zullen worden uitgereikt. Vervolgens zullen met ingang van 1 januari 1965 geen zegeltjes meer op de bestaande rentekaarten behoeven te worden geplakt. De administratieve rompslomp verbonden aan dit zegeltjes plakken komt dus te vervallen en zal zowel voor het bedrijfsleven als voor de Raden van Arbeid een belangrijke werkbesparing betekenen. De premiebesparing voor het bedrijfsleven — 75 miljoen gulden per jaar — moet echter worden aangewend als hogere bijdrage voor de Algemene Ouderdomswet.

Het recht op ouderdomsrente ingevolge de Invalideitswet blijft gehandhaafd. De regering is wel voornemens bij definitieve liquidatie een deel van de renten af te kopen. Zij denkt daarbij aan degenen, die jonger dan 35 jaar zijn en aan de ouderen, voor wie de ouderdomsrente minder dan f 60,— per jaar zou bedragen.

De arfkoopsom zal dan gelijk zijn aan het bedrag van de betaalde premies. Voor diegenen, die ouder zijn dan 35 jaar, zal de arfkoopsom met rente worden verhoogd.

Het recht op weduwenrente zal na 1 januari 1965 niet meer ingaan op 60-jarige leeftijd maar op 65-jarige leeftijd.

Het recht op wezenrente krachtens de Invalideitswet komt na 1 januari 1965 te vervallen. Lopende weduwen- en wezenrenten blijven echter gehandhaafd.

Hartelijk dank!

Mijn hartelijke dank aan chef, collega's en Ziekentrust voor de aardige attentie tijdens mijn zieke ontvangen.

C. P. W. Belf.

Constructiebureau Telecommunicatie. Aan de directe, chefs en collega's van Interneem, alsmede het comité Ziekentrust. Bedankt ik mijn oprechte dank voor de vele blijken van belangstelling en geschenken, gedurende mijn zieke ontvangen.

N. Gossehaar, Interneem.

Langs deze weg wil ik directe, chef en collega's danken voor de cadeaus en attenties bij mijn huwelijk.

G. M. L. van Balyeren, Spieelafbrachte.

Mede namens mijn beide dochters en verdere familie dank ik directe, chefs, bazen en collega's heel hartelijk voor de vele blijken van belangstelling tijdens de zieke en bij het overlijden van mijn man. Ook het Comité Ziekentrust, onze welgemeende dank voor de vele attenties.

Mevrouw H. de Bruin-Sehaafsa en kinderen.

Comité Ziekentrust zeg ik hartelijk dank voor de bloemen en tijdschriften die ik tijdens mijn ziektijd mocht ontvangen.

J. W. Maaskant, Maachnae Houtbewerking.

Langs deze weg dank ik comité Ziekentrust voor de mij beoondde belangstelling, in de vorm van een bloemstukje, tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis ondertronden.

J. Noppen, Radionmontage.

Goed gedacht hr Agterberg

Een prachtige beloning is enige tijd geleden de heer M. P. Agterberg, werkzaam op de afdeling Metawa Abstederdijk Utrecht, uitgereikt. Hij slopte in de Ideeënbus een voorstel om de vervaardiging van kortsluitingen anders te laten geschieden.

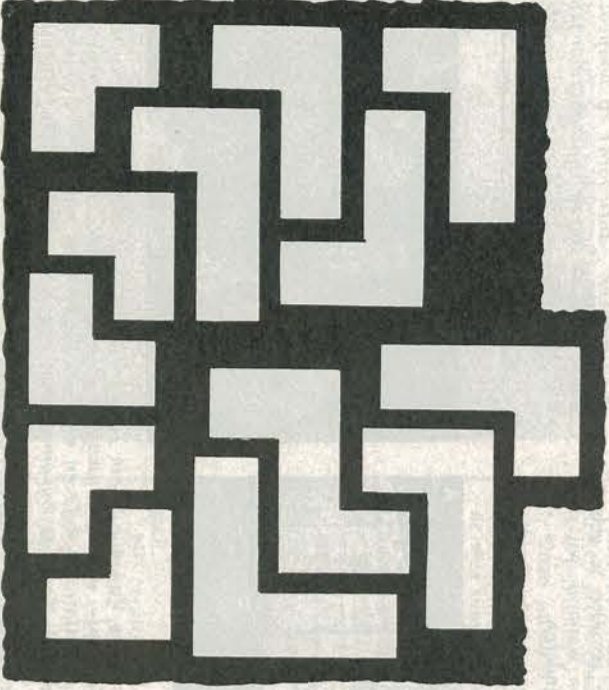
Hij schoot daarmee precies in de roos en als beloning werd hem de flinke beloning van f 150,— overhandigd. Hoewel daartoe wel pogingen zijn ondernomen, was helaas niet mogelijk een goede foto van deze overhandiging te bemachtigen. Heer Agterberg, gefeliciteerd met het door u behaalde succes.

PUZZEL

Knip deze stukjes uit, of doe dat na ze overgetekend te hebben, en leg er dan een zuiver vierkant van. Zend de tekening in zoals ze dan is ontstaan.

Oplossingen moeten uiterlijk woensdag 7 oktober in het bezit zijn van mevrouw Hartsuiker, redactie VDH-tje Den Haag. De volgende prijzen zijn beschikbaar: 1e prijs f 15,—, 2e prijs f 10,—, 3e prijs f 7,50, 4e, 5e en 6e prijs f 5,—.

Nr 130

het V.D.H.-tje

Redacteur
C. SCHREVEL
Nr. 856
2 oktober 1964

Haags Gemeentebestuur op bezoek

Dinsdag 22 september brachten 'smiddags de heren burgemeester en wethouders, een groot aantal raadsleden en de gemeentesecretaris van Den Haag een bezoek aan ons bedrijf te Den Haag.

De directe aanleiding tot deze excursie vormde het feit, dat het onlangs 25 jaar geleden was dat Van der Heem N.V. zich in 1939 als eerste fabriek vestigde in de toen juist ontsloten nieuwe Haagse industriewijk Binckhorstspolder.

Na door de directe, de heren L. C. Gussenhoven, F. de Hartog en Ir. P. G. Zaaijer ontvangen te zijn, sprak de heer L. C. Gussenhoven het gezelschap een welkom toe. De heer Drs. C. A. A. van Luttervelt, chef van de afdeling Public Relations, hield vervolgens een algemeen inleiding. Daarna sprak Ir. Zaaijer over het productieprogramma en de personeelsvraagstukken.

De ontvangst vond plaats in de filmzaal van het Ontspanningsgebouw, waar een pro-duktieshow was opgesteld.

Een sterke geschiedenis en wat cijfers.

De heer Van Luttervelt gaf een overzicht van het ontstaan en de groei van ons bedrijf en benadrukte dat Van der Heem de eerste industrie was die zich in de Binckhorstspolder vestigde. In het vervolg van het betoog werden enkele interessante cijfers genoemd, die wij ook u niet willen onthouden.

Bij Van der Heem Maanweg en de ENAF samen werkt ruim 10% van alle in de Haagse industrie werkzame mensen, de openbare nutsbedrijven niet meegerekend. De Haagse industrie omvat momenteel 328 bedrijven.

Het bedrijf Maanweg verbruikt per jaar ruim 5 miljoen Kwh elektrische stroom; dat is ongeveer 1/3 van het totale stroomverbruik voor de openbare verlichting in de gemeente Den Haag. Het waterverbruik onder werktijd bedraagt 125 m3 per uur.

Kwamen wij als eerste in de Binckhorstspolder, aldus de heer Van Luttervelt, wij zitten er al lang niet meer alleen. Er zijn in deze wijk thans 109 bedrijven gevestigd met een gezamenlijk personeel van 6.350 mannen en vrouwen; dat is rond een kwart van de gehele Haagse Industriële beroepsbevolking.

Tot slot verstrekte de heer Van Luttervelt nog het interessante gegeven dat onze afdeling Inkoop in 1963 bij Haagse leveranciers bestellingen heeft gedaan voor een bedrag van ongeveer 10 miljoen gulden. Tellen wij daarbij op de lonen en de salarissen die in dat jaar zijn uitbetaald aan in Den Haag werkzame werknemers, dan krijgen wij een totaal aan directe en indirecte bestedingen van enkele tientallen miljoenen.

Burgemeester Kolschoten in gezamenlijk gesprek met de heren Gussenhoven en Zaaijer.

Toespraak Ir. Zaaijer.

De heer Zaaijer zette voor zijn gasten het eerst uiteen uit welke productiegroepen ons hele productieprogramma bestaat. Dit zijn: de RTG-groep, die radio- en televisie-apparaten, grammofoons en andere opname- en weergaveapparatuur vervaardigt; de

Vervolg pag. 3 kolom 1

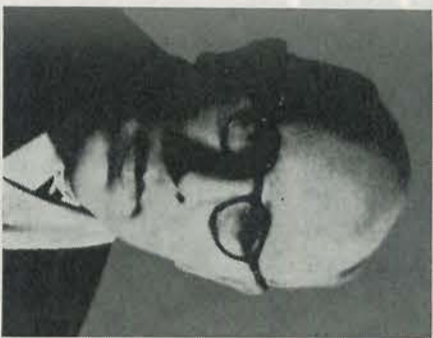
Een vriend en medewerker ging heen

Tot mijn groot leedwezen heb ik het bericht vernomen van het plotselinge overlijden van de heer W. Wijenberg, die mij van 1948 af in mijn werk terzijde heeft gestaan als een trouwe vriend en medewerker.

Zijn grondige scholing in zijn vroegere werking, zijn organisatievermogen, zijn plichtsbesef tegenover de zaak, zijn wijze van omgang met zijn ondergeschikten, zijn onkreukbaar karakter en zijn gevoel voor rechtvaardigheid hebben de heer Wijenberg gemaakt tot een door allen gewaardeerd collega.

Hij stierf in het harnas, zoals hij het zou hebben gewild. Veel te vroeg helaas voor ons allen, maar vooral voor zijn weduwe, mevrouw S. J. Wijenberg-Dijkstra, naar wie onze gedachten nu voor alles uitgaan en die zich verzekerd mag weten van ons aller medeleven.

A. Cronheim.

In memoriam W. Wijenberg

De heer W. Wijenberg, algemeen procureurhouder van Van der Heem Internationaal N.V., kwam 16 jaren geleden op 40-jarige leeftijd in onze dienst. Van den beginne aan deed hij zich kennen als een rustige werker, die onopvallend, maar gedecideerd zijn taak vervulde. Hij stelde hoge eisen, niet alleen aan anderen, maar ook aan zich zelf. Zijn toewijding aan zijn werk was voorbeeldig, zijn nauwkeurigheid uniek. Spoedig verwierf hij zich door deze voortreffelijke eigenschappen een belangrijke plaats in onze exportorganisatie, die toenam met de groei van de zaken.

Hij was een man van weinig woorden, die zich nimmer op de voorgrond drong en zich alleen liet gelden als het volgens hem absoluut nodig was. Hij was een van de weinigen, die altijd geconcentreerd kon werken, niet slechts op kantoor, maar ook thuis, vaak op vrije dagen, ongevraagd, als hij dat nodig achtte.

Voor hen, die door de schil van zijn geslotenheid konden doordringen, was hij een vriendelijk man met een verrassend gevoel voor humor en vaak kwam hij, onopvallend als steeds, een lams breken voor iemand die het moeilijk had en dan bleek hoe groot zijn belangstelling feitelijk was voor „zijn“ mensen.

Zijn plotselinge heengaan, zaterdag jongstleden, betekent voor Van der Heem een schier onherstelbaar verlies, niet alleen door de functie die hij bekleedde, maar vooral wegens het voorbeeld dat hij stelde in zijn werk. Wij zullen hem zeer, zeer node missen.

F. de Hartog.